په زړهٔ ګورئے دلته به ګل نهٔ سپړے

رحمت شاہ سائل

په زړۀ ګورئے
دلته به ګل
نۀ سپړے

رحمت شاه سائل

Download from: aghalibrary.com

ټول حقونه دَ مصنف په حق کښې محفوظ دي

د کتاب نوم:	يه زړۀ ګورئے دلته به ګل نۀ سپړے
مصنف:	رحمت شاه سائل
وړومبے ایډیشن:	۲۰۱۳ء
شمیر:	دوه زره (۲۰۰۰)
ټائټل او کمپوز:	رحمت دیوان **03457030719**
بيه:	**۱۵۰** (یو سل او پنځوس) روپۍ
خورونکی:	پښتو ادبي جرګه ملاکنډ
د چاپ ځائے:	دانش خپرندویه ټولنه

د سائل فون نمبرونه:

0300-9051925
0346-9302380

درکونه:

1. یونیورسټي بک ایجنسي خیبر بازار، پېښور.
2. پښتو ادبي جرګه ملاکنډ.
3. سلیم جالوان، حمیدالله حمید، نوید جمال، افتخار مارکیټ درګئ بازار، ملاکنډ ایجنسي.

Download from: aghalibrary.com

؟

پــه دے قيامــت کښې دَ قيامــت قيامــت خيــالونو ســره
خدايــه پــه کومــه کوڅــه لاړ شــمه، کــوڅے ورانــے دی

پـــه دومـــره خلقـــو کښې دا دومـــره تنهـــائی ولـــے ده؟
لکـــه چـــه زړونـــه وران دی، ټـــولے تماشـــے ورانـــے دی

Download from: aghalibrary.com

تړون

دَ ډاکټر اسرار پـه نوم

زۀ دَ خپـل د ے کتـاب، دَ خـوګ روح د خوبـونـو نغمـے
ستا روح او ستا وجدان او ستا دَ مینے خیال تـه سپارم
لکــه غریبــه پښــتنه پیغلــه دهقانــه پیغلــه
دَ سـور پـیـزوان ارمـان هـر اوړی او هـر کـال تـه سـپـارم

هـر کـال هـر اوړے چـه راځـی نـو وی سـو کـړے وهلے
زمــونږ چیتــر جــوړ کــړے فصــل رانــه اودوړوی
زمــونږ دَ خــاورو ختــو جــوړ دَ ارمــانونو بُتکــی
زمــونږ دَ خیــال مخــکښ دلــئے دلــئے راغــورزوی

بیا مو دَ خیـال "درخو" دَ سـور پیـزوان دَ خیـال لیـونئے
پــه درمنــدونو کښ بنګــړو لــه کــاریزے زبــوی
کاریزے خرځے کړی بنګړی پریږدی اوړۀ پـرے واخلی
کــال پــه کــال مــونږ لوبــوی دغسے وارۀ غولــوی

نــو یــه زمــا اســراره! ســتا روح تــه ســلام کوومــه
خو زۀ چه ستا نوم ته دا سپور غونـدے کتـاب سپارم
ځــان ســره وایمــه چــه تــا او کنــه ځــان غولــووم
چه ستا ارمـان لـه او کـۀ خپـل ارمـان لـه ګـوتے شمارم

Download from: aghalibrary.com

خو یو گمان مِ دَ یقین غوندے په زړهٔ کښې بل شی
چه کۀ نن نۀ وی نو صبا له به دا ورکه پښتو
هم دَ قانون ژبه وی، هم به دَ دفتر ژبه وی
هم به دَ نمر ژبه وی، هم به دَ سحر ژبه وی
هم به دَ خوار ژبه وی، هم به دَ افسر ژبه وی
دَ خوګو زړونو په پرهر کښې به دَ کر ژبه وی

زما او ستا خاوره به ګل په منجره وی صبا
هر مسافر ځلمے به راشی په وطن کښې به وی
سپور وربلونه به سمسور سمسور ګلونه ښکاری
ګودر، اختر، سپرلے، په هر تن او بدن کښې به وی

په هر طرف به دَ رنګونو بارانونه کیږی
مینه به ساه واخلی او زړونو ته به زړونه کیږی
دَ ترنم او تبسم دَ تصویرونو نه به
دَ مینے خوب ته دَ خیالونو الهامونه کیږی

ځکه خو زۀ دَ خپل کتاب تړون زما اسراره!
ستا دَ پښتو پښتو خیالونو په نامۀ کومه
ستا دَ قام دَ هر بچی ارمان له ژبه ورکړم
نو ستا دَ سترو سترګو غیږ کښې به دمه کومه

❀❀❀

Download from: aghalibrary.com

نوټ: ما په دوؤ بورډونو د يو راهنما تصوير په يو بازار کښې اوليدو. يو بورډ دَ يوے پارټئ وؤ دويم بورډ دَ بلے پارټئ. دا سړے په هغے بورډ کښې هم راهنما وؤ او په دے بورډ کښې هم راهنما.
د مخکښې پارټئ بورډ والا لا د دهٔ تصوير نه وؤ وران کړے چه نوے پارټئ والا ئے د هغے نه غټ تصوير جوړ کړو او مخامخ ئے ورته اولګوؤ. نن صبا دَ بورډونو سياست په عروج دے او بورډ جوړول دَ هر چا دَ وس خبره نۀ ده دَ جنډے ځائے بورډ اونيوؤ او دَ منشور ځائے نمائش.

بورډ

دا راهنما سړے په يو بازار کښې
په دوؤ بورډونو ښکاريدو خنديدو

سنجيدګی ئے وه په شکل خورۀ
داد ئے دَ سترګو څخيدو خنديدو

داد دَ دروغژن وؤ او کۀ دغه سړے
چه په ولاړۀ کښې هم تلو خنديدو

Download from: aghalibrary.com

یو بورډ دَ بل چا وؤ، بل بورډ دَ بل چا
نه ویریدو نه شرمیدو خندیدو

دا دوه بورډونه مخامخ یو بل ته
مونږ ته ټګی که نظریات ښائی

دا غوړے غوړے خنده رویه شونډے
مونږ ته ښادی، او که خیرات ښائی

په دے بورډ هم په هغے هم راهنما!!
خدایه دا څنګ راهنمایان راګډ شو

دلته هم غټ هلته د دے نه هم غټ
څه عجیبه پهلوانان راګډ شو

دۀ ته دِ خیر وی او د ده دَ مخه
خدایه زمَا دَ وطن خلکو ته خیر

خیرو خیرات دِ وی مدام زنده باد
حجاب خو سر اوخوږ ښکلکو ته خیر

❀❀❀

کــه اوچ ســپیره خــزان وی کــه ګلونــه دَ شرڼشــم وی
موســم خــو چــه هــر څــه وی بــے جانانــه جهــنم وی

فن داسے چه حسین وی، پکښې زړهٔ وی، پکښې روح وی
چه زړهٔ وی، چه مئین وی، پکښې درد وی پکښې غم وی
فنکار غواړی تراشل غواړی، دَ خیال دَ روح په ګوتو
دَ هــر شــډل بــډل کــانړی دننــه یــو صــنم وی
زمــا دَ بنــړو اوښــکے پــه ګــلاب شــونډو کښې واخلــی
چــه دلتــه وی نــو اوښــکے وی، چــه هلتــه وی شــبنم وی
ژونــدون خپلــه دَ ځــان ســره راوړے هنګــامے دی
پــه یــو وخت بــه سندرے وی پــه بــل وخت بــه مــاتم وی
اے زړهٔ حُســن ســپرلے هــم وی، خــو دشت او بیابــان هــم
دَ ګــل ســورے بــه هــم وی، دَ لمبے ســورے بــه هــم وی
غمونــه دَ جانــان لــوئے، کــه واړهٔ وی ســړے وژنــی
نــه یــو دَ یــو نــه کــم وی، او نــه بــل دَ بــل نــه کــم وی

چــه ســتوری او ســپوږمئے ســره همــدم او هــم قــدم وی
ســائله نــو دَ تــورے شــپے پــه غــولی بــه مــاتم وی

❀❀❀

دا غوټئې خاندې هم حجاب هم لري، ځکه چه دا حجاب د دے خاورے دے
دا ګلاب وړل دې دَ جانان وربل له، ځکه چه دا ګلاب د دے خاورے هم دے

په دے کښې مونږ یو او زمونږ دَ ژوند زرګونه لیونئې قصے دې
دا کتاب ورک نه کړئے دَ ژوند لیونو، ځکه چه دا کتاب د دے خاورے دے

دے به کوې مونږ ته زمونږ دَ لیونو محبتونو لازاوالـه قصے
دغه ساز خوند کوې په دے حجره کښې، ځکه چه دا رباب د دے خاورے دے

څوک ئې روښان ګڼړې او څوک تاریکے، خدایه خو چه زه ئې څنګه نه پیژنم
زه کۀ ئې نه پیژنم هم زما زړۀ ماته وائي، د دے سړې خطاب د دے خاورے دے

تاسو بے شکه دَ دانش دَ مدرسو نه فارغ شوې دانش مند خلک ئې
زما کـه زړۀ یـوه زره هـم دے خو، کریـاب دد ے، دریاب د دے خاورے دے

دا پښتونخوا ده دَ پښتون وطن، پښتون وطن، ژوندون وطن دے
دلته وړوکے ثواب لویه ګناه یو برابر، ځکه چه دا ثواب د دے خاورے دے

بربنډ ول به غواړې، ټول په ټوله، هر کردار دد ے افسانے
سائله مونږئے په زور زیر پویه کړو، دا وینے وینے باب د دے خاورے دے

مـا دِ لیـونـے تصـویر پـه خپـل زړهٔ کښې راوړے دے
سـتـا دَ شـونډو اور مِ دَ غــزل زړهٔ کښې راوړے دے

مالـــه مِ دَ زړهٔ جـــونګړه تـــل رنـــړا رنـــړا ســـاتی
ستا دَ وریځو خال مِ داسے بل زړهٔ کښې راوړے دے

منم دا بـه نـه وی سـتا دَ شـونډو دَ مسـکا پـه رنـګ
تـا دَ زړهٔ دَ وینـو رنـګ دَ ګـل زړهٔ کښې راوړے دے

ستا سترګے ربـښتونے دی خو ستا نـه چه واپس شمه
هـر ځـل مِ دَ ځـان سـره یـو غـل زړهٔ کښې راوړے دے

خـدئے خبـر چـه دغـه دار زمـا پـه نصـیب شـتـه کنـه
مـا مـرئے لــه ســتا دَ زلفــو ول زړهٔ کښې راوړے دے

قتـل ئے کـه خیـر دے خـو دَ مینـے دَ وعـدے نـه پـس
ستا **سائل** دَ ځان سره مقتـل زړهٔ کښې راوړے دے

دا لــر و بــر دِ زیــروبم کــه ســاز تــرِ پیــدا کــۀ
دا زړونــه چــه درزیــږی یــو آواز تــرِ پیــدا کــۀ

پــه سـترګو کښ بـه څـو ګرځـوے سـترِی پیغامونـه
لمـبے تـرِ کـه پیـدا سـوز و ګـداز تـرِ پیـدا کـۀ
احســاس دَ خــپلے میــنے او دَ خــپلے ویــنے راؤړۀ
خــو دی عــروج تــه اورســوه نــاز تــرِ پیــدا کــۀ
کوشـیر کـۀ مـاتے ګـوتے، مـاتے مـتهے دَ فکرونـو
وزرے دَ خیــــالونو دَ پــــرواز تــــرِ پیــــدا کــــۀ
تــر څــو بــه مــونږ کــوؤ تجارتونــه دَ رازونــو
همــراز خپـل اولسـونه کـه او راز تـرِ پیـدا کـۀ
بــے مخــه بــے مروتــه شــو بــلا جهــان دَ میــنے
تــوتہے ســترګے راتهــولے کــه اعــزاز تــرِ پیــدا کــۀ

دروغ نشته که شته نو دَ رشتیا وجود ترِ جوړ دے
ســـائله انجـام مـه منـه اغـاز تـرِ پیـدا کـۀ

احساس

څومره دَ لوئې وطن سړے ئې دَ لوئې قام سړے ئې
خو څه په لوګه تنده ژوند کړے څه ګمنام سړے ئې

ښکلا ئې ته دَ ژوند ، خو ژوند خو ستا نه کرکه کوی
نه خو دِ ځان پکښ بدنام کۀ، نه نیک نام سړے ئې

بل ته په خپو کښ پروت پیښے دَ شادوګانو کوے
ما خو آزاد هم کړے خو ته په زړۀ غلام سړے ئې

۞۞۞

مشرق او مغرب

دَ هجر تګے دے، په خپلو اوښکو موړ تصویر دے
دَ پښتنې مینې تصویر دَ دړده جوړ تصویر دے

دلته دَ فن دَ تصویر ژبه وی دَ مینې ژبه
دلته دَ حسن حاصل عشق دَ عشق نچوړ تصویر دے

دنیا دِ مونږ زاوال زدۀ مینو ته نه پسخوی
دا څومره تود تصویر دے، دغه څومره سوړ تصویر دے

۞۞۞

لکـه تصـویر چـه دِ پـوره جـوړ کړمـه وران دِ کـړم
قاتـــل دَ میـــنے دَ خوبونـــو دَ جانـــان دِ کـــړم

لکـــه شـــبنم ټولـــه شـــپه رو رو پټـــا اووریـــدم
ګلابـــه داسے خنـــده دِ راکـــۀ چـــه بـــاران دِ کـــړم
داسے پـه منـډه زړۀ تـه راغلے تـرِ پـه منـډه لاړے
پـه کیفیـت کښ دومـره زر بـدلون، حیـران دِ کـړم؟
هسے خـو اولوسـتم زرګونـو پـه لکونـو خَلکـو
خـو هیڅـا اونـه لوسـتم داسے یـو داسـتان دِ کـړم
لکـه تـازه پرهـر دِ دړد دړد خـړیکے خـړیکے کړمـه
لکـــه ریـــد ے دِ دَ زړۀ داغ کړمـــه ارمـــان دِ کـــړم
حسـن او مینـه خـو وجـود لکـه خوشـبو نـه لـری
خدایـــه دا څـــه دَ نالیـــدلو ترجمـــان دِ کـــړم
لکه زما ستا هم زیړ رنګ په پسرلی کښ خوخ وی
خیــر د ے کــه تکــه زیــړه پــاڼره دَ خــزان دِ کــړم

سـتا دَ منـنے جوګـه ټکـی **سـائل** اونـه مونـدل
پـه ټـول جهـان دِ کړمـه خـور داسے جهـان دِ کـړم

زۀ يم په ژوند کښې ژوند ته، ژوند په ما کښې ماته حيران
دنيا به ماته وی حيرانه زۀ دنيا ته حيران

ماته چه څوک هم مسيحا ښکاره شی غوښ غوښ مِ کړی
يو مسيحا نه کړم حيران، يم مسيحا ته حيران

هره سودا وائی ما واخلۀ ما سودا واخلی
سودا به ماته وی حيرانه زۀ سودا ته حيران

خلک دَ بل کلی بيګا او صبا نه پيژنی
زۀ يم دَ خپل کلی بيګا ته او صبا ته حيران

باطن دَ هر چا دے ښکاره، ظاهر دَ هر چا دے پټ
څومره کمال ته رسيدلے، يم ريا ته حيران

هغه تجويز ستا دَ وژلو پيش کړو زور ئے ورکړو
سائله زۀ يم ستا د لاسو دے پرقا ته حيران

لکــه شــبنم مِ یــار دَ زړۀ پــه ګــلاب لــوبې کــوی
اور تــرے وانخلــی دَ لمبــو پــه کتــاب لــوبې کــوی

د آئــنے نــه چــه بهــر شــی، شــی پــه زړۀ دننــه
لَکــه پــه لفــظ کښ دَ مفهــوم پــه حجــاب لــوبې کــوی
دَ محبــت دَ رواج رســم تــه هــم ژونــد ووبښــی
پــه دائــره کښ دَ ګنــاه او ثــواب لــوبې کــوی
دَ سترګو هر سوال ته جواب، په سترګو شی وئیلے
خو جواب داسے چه په سوال و جواب لوبې کوی
څنګــه مِ زر زر ټنګــولے شــی دَ زړۀ تارونــه
څنګــه مِ زر زر دَ زړګــی پــه ربــاب لــوبې کــوی
تربیــت غــواړی دَ ترتیــب دَ میــنے هــر یــو رســم
هغــه ماشــوم دَ محبــت پــه نصــاب لــوبې کــوی

ســتا پــه آواز پســے پــه دشــتو پــه غرمــو دے روان
تنــدے اخســتے دے **ســائل** پــه ســراب لــوبې کــوی
یکم فروری ۲۰۱۲ء پیښور

تــه کــه پــه رشــتیا جانــان زمــا ئــے ماتــه اوایــه
دا بـــه راتـــه نـــن خامخـــا وائـــے ماتـــه اوایـــه

تالــه کــه ړومــبے ګــل دَ ړومبی پســرلی راؤړمــه
ګــل کــه زمــا ســوے رنــګ بــه ستائے ماتــه اوایــه

غــواړم چــه دِ سترګو تــه هــم زده کړمــه پښــتو ژبــه
تــه بــه پــرے ړومــبے تکــے څــه وائــے ماتــه اوایــه

وائــی چــه وعــده او توبــه دواړهٔ ماتیــدونکی وی
تــهٔ کــه پښــتنه دَ پښــتونخوا ئــے ماتــه اوایــه

ما خو درله خپل زړهٔ دَ یو سوال سره راؤړے دے
تــهٔ کــه زمــا مینــه پــه رشــتیا ئــے ماتــه اوایــه

زۀ چه دِ میلمه کړمه دَ خپل زړۀ په جونګړه کښ
زۀ به څه یم تۀ خو به باچا ئے ماته اوایه

زۀ خپله ګواه یم چه ستا مړو سترګو وژلے یم
تۀ که خبر نه ئے بے ګناه ئے ماته اوایه

ولے دِ رنګ والوزی دَ مخ نه دَ دیدن په وخت
ولے په دیدن کښ وار خطا ئے ماته اوایه

راغلے دَ **سائل** اوښکے نن ستا دَ تبسم په مخ
دا تۀ په خندا که په ژړا ئے ماته اوایه

۲۸م جون ۲۰۱۱ء پېښور

چه وطن خپل نه وي آسمان پردے وي نمر پردے وي
چه خاوره خپله نه وي، شپه پردئے سحر پردے وي

ځان دَ سړي نه وي پردے، سړے دَ ځانه پردے
مازیګري پردي پردي وي مازیګر پردے وي

دا چه مو سر او تندے اونه لړي در په در یو
ښنګه به اولړي چه سر پردے وي در پردے وي

خوب پکښې ښنګه اوکړي، خوب به پکښې څه اویني
دَ چا چه کټ لکه دَ شپې دَ مسافر پردے وي

مونږه حساس خلک، دَ څه عجب مسلک خلک یو
دړد ئے زمونږ په زړهٔ تیریږي او پرهر پردے وي

دَ څه عجب آسمان دَ لاندے زندګي تیروؤ
روژے زمونږه په نصیب کښې وي اختر پردے وي

وصـــال دَ نـــورو وی دَ هجـــر زهـــر مـــونږه ګوتـــو
دلـداری مـونږ تـه را پـه برښـه وی دلبـر پـردے وی

مینـه خـو لوبـه ده پـه خپـل سـر دَ بـازئے تړلـو
دَ مینے خیال به پکښ څه ځائے شی چه سر پردے وی

پښـتانهٔ وائـی کـه غـر لـوئے وی پـه سـر لاره لـری
لار به پرے څنګه خپله جوړه کړو چه غر پردے وی

چــه وی پـــردئے، دَ هنرونـــو دَ تخلیـــق ســـرچینے
پـه خپلـو ګوتـو کښ هنـر پـردے نظـر پـردے وی

خیال که ئے لوړ وی، دَ هستئے مورال ئے نه لوړیږی
دَ چـا چـه زهـن آزاد نـه وی، نـو جـوهر پـردے وی

سـړے بـه اوغـزوی خـپے، دَ خپـل سـادره سـره
خو خپے به څهٔ د چا، شی خپلے چه سادر پردے وی

کور که وړوکے وی، که لوئے وی، چه وی خپل نو کور وی
خو دَ کوم کور نوم چه کنډر شی نو کنډر پردے وی

جنګ په پردی مسلک پردئے نظریه نه دے په کار
سړے به څه نر او بادر شی چه سنګر پردے وی

پـه ډکیـدو پـه تشـیدو نـه سـړے کیـږی سـړے
سـړے دَ خـر نـه اخـوا څـۀ وی چـه اخـور پـر دے وی

چه ناز پرے اوکـړے یـو وړوکـے تـولـے هـم پـوره دے
ناز پـه لښکر هم ممکن نه دے چه لښکر پـر دے وی

اشـر غـوبـل هـم وی دَ بـل خـو ښـکاری خپـل سـړی تـه
پـه ځـان تـاوان وی چـه غـوبـل پـر دے اشـر پـر دے وی

سـتم ئـے هـم وی دَ سـتائلو خـو چـه خپـل جانـان وی
سـائله زړۀ هغلتـه چـوی چـه سـتم ګـر پـر دے وی
۲م فروری ۲۰۱۲ء پېښور

ستا په تصویر کښې ما، زما تصویر کښې تا ژړوی
دا مصـور څـوک دے، چـه تـا ژړوی مـا ژړوی

دا خلـک خپلـو فـن پـارو لـه هـم سزا ورکـوی
دا خلـک خپلـو تصـویرونو تـه دنیـا ژړوی

کۀ محبت نـه وے سیوا بـه دَ وحشـت نـه څۀ وؤ
څـو بـه دنیـا مونګـه دَ میـنـے پـه ګنـاه ژړوی

دلتـه کښې هیڅـا غـم دَ دړد پـه بیـه هـم رانـه کـۀ
مـا دا بـازار ژړوی، مـا دغـه سـودا ژړوی

رامبیل چامبیل به یو، خو یو به دَ ګلاب نوکران
دا تصـور بـه مـو ټـول عمـر پـه بیـا بیـا ژړوی

فطرت په څومره تـوازن، دَ غـم تهـذیب عـام کـوی
ګـل خنـدوی خـو پـه شـبنم دَ ګـل خنـدا ژړوی

تویوی هره شپه رنړے اوښکے دَ ستورو په شان
هره ورځ هره شپه سپوږمۍ خپله رنړا ژړوی

تو تہ تو تہ آئینے ستا دَ تصویرونو دنیا
بیګا صبا به دِ تہول عمر په ژړا ژړوی

لفظ چه دَ فن نه وی بهر **سائله** تا لتہوی
لفظ چه په فن کښې شی روحونه په خندا ژړوی

❀ ❀ ❀

سندره

دلته سوزېږي مينې
دلته قتلېږي مينې
يه زړهٔ ګورئې دلته به ګل نه سپړې

دلته سېلئې دَ خزان
الوزي هر ځائې دَ خندان
يه زړهٔ ګورئې دلته به ګل نه سپړې

دلته کښې ګلونه دَ خوبونو په ارمان اوسي
دلته هر طرف ته دَ ګلونو قاتلان اوسي

دلته دې هر تن ليونې
هر ګل او ګلشن ليونې
يه زړهٔ ګورئې دلته به ګل نه سپړې

دلتــه دَ ارزو قتــل او دلتــه دَ ارمــان قتــل
دلتـه دے دَ هـر حسـرت، دَ هـر څـۀ نـه اسـان قتـل

دلته وی انسان لیونے
دلته وی وجدان لیونے
یـه زړۀ ګـورئے دلتـه بـه ګـل نـه سـپړے

دا دنیــا دنیــا نــه ده ځنګــل دَ انســانانو دے
مونږ پکښ سلګئ خورو راج و تـاج دَ ظالمانو دے

یــه زړۀ نادانــه زمــا
یــه زړۀ جانانــه زمــا
یـه زړۀ ګـورئے دلتـه بـه ګـل نـه سـپړے

زړۀ خـو زنـدګی غـواړی **سائله** درزیـدۀ غـواړی
زړۀ خـو لکـه ګـل وی خندیـدۀ او غوړیـدۀ غـواړی

دا چل ورته مه ښایه چه
داسے ورتـه مـه وایـه چه
یـه زړۀ ګـورئے دلتـه بـه ګـل نـه سـپړے

❀❀❀

یادګیرنه

مونږ دَ منصور دَ جنون تا دَ ملا لار اونیوه
تا دَ ثواب مونږ دَ الفت دَ ګناه لار اونیوه

خلک خو اوس هم لارے نیسی خو پردو خلکو ته
دا تا په کومه خوشحالئے کښں زما لار اونیوه

❀❀❀

مقدمه

دَ نادانے پښتونخوا دَ غرونو اوښکے
یا چینے وی او یا بیا لکه سیندونه

کال په کال زمونږ نه وړی زمونږ کورونه
مونږ پریږدی سیرابوی پردی دشتونه

❀❀❀

دَ پښتونخوا سندره

نـور بـه دَ داغ پـه شـغله چـل دَ الوتـو زده کـوے
دَ پښـــتونخوا ښـــکليه + دَ پښـــتونخوا ښـــکليه

نـــوره بـــه زړۀ تـــه فلســـفه دَ ليونـــو زده کـــوے
دَ پښـــتونخوا ښـــکليه + دَ پښـــتونخوا ښـــکليه

دَ پښتونخوا جماله ته دَ پښتونخوا دَ غرونو
هـم ئـے غـرور هـم جـلال

دَ پښـــتنو زړګيـــه تـــه دَ پښـــتنو ســـرونو
هـم ئـے غـرور هـم جـلال

پـه پښـــتنو زړونـــو بـــه چـــل دَ دريـــدو زده کـــوے
دَ پښـــتونخوا ښـــکليه + دَ پښـــتونخوا ښـــکليه

پښتونخوا تاته مبارک شه لکه غيږ دَ ژوندون
اوس پـرے کـوه نـازونـه

چه درنه هیر نه شی د دغے قصے نن او پرون
اوس پرے کوه نازونه

لکه دَ ګل به زړهٔ چاؤدون په خندیدو زده کوے
دَ پښتونخوا ښکلیه + دَ پښتونخوا ښکلیه

دا خړے خاورے به په خپل سر بادول غواړی
دَ دے وطن په خاطر

دَ کانړی کانړی نه به سرهٔ زر جوړول غواړی
دَ دے وطن په خاطر

دَ ژوند دَ دار په سر به چل دَ ګډیدو زده کوے
دَ پښتونخوا ښکلیه + دَ پښتونخوا ښکلیه

دَ پښتونخوا همه رنګونه او ګلونه ستا دی
راشه ملیار ئے شه تهٔ

دَ دے وطن وارهٔ پُرکیفه موسمونه ستا دی
راشه ملیار ئے شه تهٔ

لکـه دَ ګـل بـه ژونـد پـه څوکـو دَ ازغـو زده کـوے
دَ پښـــتونخوا ښـــکليه + دَ پښـــتونخوا ښـــکليه

په دے وطن کښ به ښائست او مينه ګل او ګلشـن
لکـه سپرلے عـام کـوے

پـه زنـد ګئے کښ بـه تصـوير او تصـور دَ وطـن
لکـه سپرلے عـام کـوے

خيـال لمبـول بـه دَ سـپوږمئ پـه پلوشـو زده کـوے
دَ پښـــتونخوا ښـــکليه + دَ پښـــتونخوا ښـــکليه

د دے جهان مخکښ به تۀ هم ځان ته سيال وائے
په هسکه هسکه غـړئے

خپـل پسـرلی بـه پـه سـندرو دَ **سائل** سـتائے
په هسکه هسکه غـړئے

دَ جانـان سـترګو تـه بـه هـم ژبـه پښـتو زده کـوے
دَ پښـــتونخوا ښـــکليه + دَ پښـــتونخوا ښـــکليه

❀ ❀ ❀

عزیر جان دَ مانیرئے

ځــه ګرځــه لیــونے لیــونے ورانــه لیونیــه
خــو دا کــوڅے بــه نــه پریــد ے جانانــه لیونیــه
پــه د ے هوښــیارو خلکــو کښ نادانــه لیونیــه
مــونږ تــول رالیــوني کــۀ عزیــر جانــه لیونیــه

دَ میــنے دَ مســـلک او دَ مکتــب دَ جنــون اورۀ
مــونږ هــم درســره خــلاص کــۀ دَ ګریوانــه لیونیــه
مونږ ټول دَ فکر و فن دَ تصویرونو پــه خیــال پوئے کۀ
مــونږ ټولــو تــه کــۀ دا ګرانــه اســانه لیونیــه

هم دغه سودا ستا غوند ے سړی پــه سر کښ ښــه ده
راګرځــه مــه دَ میــنے دَ ســودا نــه لیونیــه
کړنګیــږه او شــړنګیږه او غګیــږه روان اوســه
جــرس وی مــدام مخــکښ دَ کاروانــه لیونیــه

دَ ډيرو کانړو بوټو او ازغو نه تيريدل دي
ګامونه راچاپير کۀ دَ صحرا نه ليونيه
دَ مينې او وفا ننګ و غيرت مدعي تۀ ئې
نيمګړې دې ژوند ژواک بغير لتا نه ليونيه

تۀ تخم دَ تصوير ئې، ستا شعور دَ ګلو کر دے
زما دَ هر تکل دَ زړۀ ارمانه ليونيه

❀❀❀

زما پـه زړۀ کښې قيـد خيالونـه کـۀ آزاد راشـه
فنکـار ارمانـه لکـه ګـل دَ يـار دَ يـاد راشـه

دَ څړيکې څړيکې درد قصه څنګه کاغذ ته کړمه
زيـات دَ پرهـر نـه مِ قلـم کـوی فريـاد راشـه

راشـه خـالونو لـه تـرِ تړمـه تړمـه وينـه يوسـه
راشـه تنـد ے پخپلـه مـات کـۀ دَ فرهـاد راشـه

پتـا دَ طمـے پـه قيمـت محبـت نـه خرڅـوۀم
نـه مِ دَ داد هـوس شـته نـه غـم دَ بائيـداد راشـه

بهـر دَ زړۀ نـه بـلا لـرے لـرے اوګرځيـدم
مـا مِ دَ خپـل زړۀ پـه انګنړ کښې کـۀ آبـاد راشـه

سـائل بـه تـا آخـر پـه څومره زيـارتونو غـواړی
تـۀ مِ زړګـے، تـۀ مِ جانـان، تـۀ مِ مـراد راشـه

سندره

چرته اودی، چرته کښې سرۀ چرته کښې زيړ ګلونه
دَ پښتونخوا غاړے له ورم دَ باجوړ ګلونه

زۀ دَ رنګونو ليونے زۀ دَ ګلونو مئين
ماله ئے تل راکړے ژوند ما دِ کړی مړ ګلونه

لکه اميل، لکه په زلفو کښې قطار دَ جانان
چرته په دشتو کښې موسکی چرته په زوړ ګلونه

چه شی سپرلے تول ښائستونه په مونږ وروی
مونږ کړی دَ خپلو لوړو غرونو په شان لوړ ګلونه

څم دَ بولان، او پيښور په ښکلو زيرے کوؤم
مونږ ته کړۀ خدئے دَ باجوړ ښکلی په پړ ګلونه

لکــــه ســـــازونه دَ مرغـــو پـــه آوازونـــو کښې شـــول
دَ فطرتونـــــو پــــه رنګونـــو کښې ککــــړ ګلونـــــه

خدایـه بـاران اوکـړے پـه دے وطـن دَ رنـګ او رنـړا
چه دشت په دشت شی، لوړ په لوړ او خوړ په خوړ ګلونه

مـــونږ پـــه خـــالونو دَ لالونـــو جـــوارئے کـــړی دی
دَ ازغـــو ډک صـــحی، خـــودی زمـــونږ دَ وړ ګلونـــه

سپرلی بـه راشـی څـړکے څـړکے څـانګے څـانګے بـه شـی
ســـائل کرلـــی دَ جانـــان دَ زړهٔ پـــه تـــړ ګلونـــه
۲۰۰۹ء

❀❀❀

فیصله

کرله وۀ دهقان روان
وګرځیدو بر آسمان
دۀ ورته بر اوکتل
دا ئې ورته اووئیل
اين کوے کۀ پين کوے
دا پټے به شین کوے
دا سے زۀ هم وایمه
ځوئے دَ پښتونخوا یمه
دلته کښې ثوک مری کۀ چوی
چوی دِ دَ چا زړۀ کۀ چوی
خاوره زما خاوره ده
نوم به خامخا لری
دے چه دَ پښتون وطن
نوم به پښتونخوا لری

❀ ❀ ❀

زۀ لیونے

خدایه په یو تن بدن کښ پروت جدا جدا یمه
یم شهید خو زۀ شهید دَ کومے کربلا یمه

څۀ په چل او ول مِ خلک پرې کړی څۀ بے چله مړ
زۀ لیونے څۀ دَ لیونئے خاورے پیدا یمه

❀❀❀

تول پارسنګ

دا سے جانان چه خوشبوئ ئے دَ الفته راځی
دا سے جانان چه زما خواله بے منته راځی

په دروغژنه لوئئے ډیر خلک په بره لاړ شی
څوک چه وی درون تَلۀ ئے بره نه ځی ښکته راځی

❀❀❀

اولس جانان کۀ نو دَ ټول اولس جانان به شے
کۀ لږ پخپله زمکه اودریدے آسمان به شے

په تنهائئے کښ وی بے دره بے دیاره سړے
دَ زړونو کور کلی له راشه نو ودان به شے

دَ ژوند په شور کښ ځنې ځنې آوازونه اوره
کۀ ناست ئے پابسے کۀ پاڅیدے روان به شے

ستوری خالونه په تندو کۀ دَ وطن دَ ښکلو
تیارے دِ نشی پتولے چراغان به شے

دَ پردی سوری نه په خپلو سرو غرمو کښ ښه ئے
دلته به ډیر ګران ئے کۀ هلته شوے ارزان به شے

دَ خپل پرهر دَ درد دَ سرو ګلونو ژبه زده کۀ
ګل به پخپله شي دَ ګل دَ خاندان به شي

ماتول هيڅ نه دي مشکل دَ نفرتونو پولې
دَ مينې لار واخلۀ يقين به شي ايمان به شي

بيا به تمبيږي دَ پلکونو ګزارونه درنه
دَ ستم ګرو مينه اوکه نو سندان به شي

يا بنجارې شه يا ملنګ دَ پښتنو دَ کوڅو
سائله دا اعزاز حاصل کۀ شاه جهان به شي

۱۵م فروري ۲۰۱۲ء پېښور

لکه جانان دَ خپل وطن جمال په زړونو ګرځوؤ
لکه تصویر ئے دَ مخ خط او خال په زړونو ګرځوؤ

مونږ دَ جنون په دشتو ورک دَ محبت دوه لیونی
دَ خپل سپرلی خپلو ګلونو خیال په زړونو ګرځوؤ
مونږ به پرے ځانګو دار ته رسی کۀ دیدار ته دا قصه
دَ لیونو لونګینونو تال په زړونو ګرځوو
په چړ روانے دَ چینو سندرے ځنګ شو هیرولے
د دے چینو چنار جلال په زړونو ګرځوؤ
ټکوروؤ پرے تل سوری سوری زړګی په وینو سرۀ
لکه دسمالے دَ جانان دسمال په زړونو ګرځوؤ
مونږه په هیره هم یو بل هیر کړے نه دے چرے
لکه ارمان دَ یو او بل وصال په زړونو ګرځوؤ

ځی دَ عروج په طرف تلونکی دی **سائل** او جانان
دَ لازاواله رونړ تخلیق کمال په زړونو ګرځوؤ

دَ ګـل پـه شـونډو چـه دَ اوښـکو بـاران نـه پيژنـی
سـپرلے څـۀ پيژنـی چـه سـوے دَ خـزان نـه پيژنـی

څـوک چـه دَ ژونـد او دَ جانـان غـم پـه نشـو تيـروی
دا سړے هر څوک چه دے ژوند او جانان نه پيژنی

يو تصور دے چه تصوير ئے چا جوړ کړے نه دے
څوک ئے تصوير کړی چه وجود دَ ارمان نه پيژنی

دا کوڅے دا سے دی چه ورک ورک ګوټ پيرونه لری
دلتـه کښ هـر څـوک هـر څۀ پيژنـی ځـان نـه پيژنـی

دلتـه يقـين او ګمـان يـو بـل تـه دوه مـخ آئيـنے
دلتـه چـه تيـر اوخـوری يقـين او ګمـان نـه پيژنـی

دلته ماشوم شی سړے، جوړ ورانوی، وران جوړوی
دلتــه چــه راشــی ســړے وران اوودان نــه پیژنــی

دلتــه ســینے شــی ســمندر پــکښ دنیــا ډوبــوی
دلتــه کښ هیخــوک هــم ولاړ او روان نــه پیژنــی

ســائله ســتا دَ شــعر بنــړ لکــه مســکن دَ ښــکلو
خوبـان خـو هـر څـوک خوښـوی خـو خوبـان نـه پیـژنی

ســـائله ســـتا دَ پرهرونـــو وارثـــان دړدونـــه
خلــک تــا پیژنــی خــو ســتا وارثــان نــه پیژنــی

❁ ❁ ❁

ســــــترګې ورواړوه، راواړوه روان ســــــپرلے
جانانــه اودروه پــه زور جانـــان جانـــان ســـپرلے

دوه تماشې دِ شی پـه دے بنړو زوړنـد ے اوښکې
خدایـه راښکې کړے پـه شبو بـاران بـاران سـپرلے
دَ خپلــو ســترګو پــه خمــار کښې مِ رااونغــاړهٔ زړهٔ
چــه زهٔ ارمــان شــم دَ ســپرلی زمــا ارمــان ســپرلے
دا یــو موسـم دے چـه هـر چـا غوښـتے دَ دے دَ پـاره
چه غوټئے پیغلے کړی او هر ګلاب کړی ځوان سپرلے
خوشبو بـه څنګـه څوک پـه ګـل کښې بندیوانـه ساتی
څوک بـه کړی څنګـه پـه فطـرت کښې بندیوان سـپرلے
درتـه قسـم خـورم چـه مـا ځان لـه سپرلی غوښتی نـه دی
تـا لـه مِ غوښـتے سـتا دَ ګـل شـونډو پـه شـان سـپرلے
دا پښـــتونخوا ده دَ ســـپرلو دَ الفتونـــو کـــور دے
دلتـه سـپرلے هـم شـی پښـتون سـپرلے افغـان سـپرلے

فن او تخلیق ګـل او سـپرلے **سـائله** خونـد خـو کـوی
چـه ګـل سـپرلی تـه وی حیـران ګـل تـه حیـران سـپرلے

چه دَ پښتون سحر ته لارے نیسی
دا دَ بهار خبر ته لارے نیسی

دَ ښا پیرک خو نمر ته سترګے بریښی
ښنګ به ختلی نمر ته لارے نیسی

پورے را پورے چه دَ زړۀ نه اوځی
ښنګ به ښوک دے نظر ته لارے نیسی

دوه لارے دوه ګودره یو مازیګر
سړے به کوم ګودر ته لارے نیسی

جانان چه کله دَ هوا مارغه شی
سړے به چرته ورته لارے نیسی

سړے شی ښومره مړغیږن **سائله**
چه دَ ژوندون هنر ته لارے نیسی

حیرانی

زۀ خو دِ مړ کړم چه دَ زړۀ نه مِ بهر ته لاړے
تۀ کۀ سپوږمۍ ته بره اوختے کۀ نمر ته لاړے

زمونږه دوه نصیبه دواړه کافران وۀ په زړۀ
زۀ چرته لاړمه جانانه او تۀ چرته لاړے

۞ ۞ ۞

❁

ما ستا دَ غوځو شونډو اور لیدلے اور پیژنم
ما ستا دَ حسن بلا زور لیدلے زور پیژنم

دَ سترګو زخم جوړیدۀ ښه نه وی جوړ دِ نه شی
زۀ دَ دے سترګو زخم پیژنم تکور پیژنم
زۀ په زرګونو په لکونو لیونو ښکلو کښ
دَ خپلو سترو بے قرارو سترګو تور پیژنم
زۀ دَ جهان په شور ماشور او طوفانی سیلئے کښ
ستا دَ قدم ښکالو او ستا دَ بنګړو شور پیژنم
دلته یوازے دَ غرمو نه سوری لرے نه دی
زۀ ستا دَ سوز په بیابان کښ ډیر څۀ نور پیژنم
دا میخانه کۀ قید خانه ده، دا ساقی کۀ قیدی
دلته جامونه شته هم ډک هم ئے نسکور پیژنم

زۀ خو **سائل** یم دَ لفظونو په معنو پوهیږم
زۀ ټوقے پیژنم تنز پیژنم پیغور پیژنم

❁❁❁

سندره

دَ ګل میرو سمسور سپرلی دِ راته اوپسخول
جانانه ستا دَ رالیګلی ګل مننه کوؤم

دَ زړهٔ داغونه مِ دِ څهٔ په هنر اوتخنول
جانانه ستا دَ رالیګلی ګل مننه کوؤم

داسے به دے دنیا کښ څهٔ دی یاره
چه په دے ګل کښ نه دی
کوم دَ دے ټول وطن خواګهٔ دی یاره
چه دے ګل کښ نه دی

دَ فکر واړه ګلالی دِ راته اوخندول
جانانه ستا دَ رالیګلی ګل مننه کوؤم

په هر یو رنګ کښ ئے دنیا وینمه
ګل دِ راکړے کهٔ دنیا دَ مینے
په هره پانړهٔ کښ ئے تا وینمه
ګل دِ راکړے کهٔ دنیا دَ مینے

چه ستا دَ مخ څومره رنګونه وؤ رااو دِ سپارل
جانانــه ســتا دَ راليګلــی ګــل مننــه کــوؤم

ستا دَ ګل هر يو رنګ او هره رنړا
زمـــــا پــــــه ســــــترګو کښ ده
ستا دَ ګـل هـره خوشـبو هـره خندا
زمـــــا پــــــه ســــــترګو کښ ده

مانــه دِ ټــول دَ نــادانئې خوبونــه اوتختــول
جانانــه ســتا دَ راليګلــی ګــل مننــه کــوؤم

ستا دَ **سائل**، دَ اختـر هر انتظـار
د دغـــــــــې ګـــــــــل تماشـــــــــه
هــر انتظــار دَ هــر اختــر انتظــار
د دغـــــــــې ګـــــــــل تماشـــــــــه

څومره خواګۀ چه د په لاس کښ وؤ رااودِ ببنـل
جانانــه ســتا دَ راليګلــی ګــل مننــه کــوؤم

❀❀❀

دَ چا چه زمکه نه وی پاس آسمان ترِ هم پردے وی
نمر او سپوږمئ ترِ هم پردی وی ځان ترِ هم پردے وی

نه څوک سحر شی خپل ګنړلے نه جانان مازیګر
دَ خپلو اوښکو په شیبو باران ترِ هم پردے وي
سړے دَ چا سره جزبے شریکولے نه شی
پخپل زړګی دننه هر ارمان ترِ هم پردے وی
هیڅ تعین کولے نه شی دَ هستئ د وجود
وی په جهان کښ خو خپل ټول جهان ترِ هم پردے وی
لکه دَ للمے دهقان خپل سپرلی ته نه شی کتے
سپرلے خو خود وی ترِ پردے خزان ترِ هم پردے وی
لکه غلام خامار دَ شک دَ بیمارئے خوری سړے
یقین ئے خو اله نه راځی ګمان ترِ هم پردے وی

اکثر پخپل زړهٔ کښ پشان دَ مسافر اوسیږی
خپل زړهٔ هم خپل نه ګنړی خپل جانان ترِ هم پردے وی

زۀ چه تر څو دَ دغے یو فکر په بام ولاړ یم
زۀ به په یو سر هم په مثل دَ تهول قام ولاړ یم

زۀ چتے نه یم چه هر ښاخ ته به تهوپونه وهم
زۀ کۀ مړ هم وؤم بیا به هم په خپل مقام ولاړ یم

دا تۀ آخر زما دَ نوم نه ولے منډهے وهے
زۀ خو په هر ځائے کښې هم ستا په نوم بدنام ولاړ یم

ما څو پیرړئے دَ ژوند په دغه لاره تګ کړے دے
اندام اندام یم، خو بیا هم اندام اندام ولاړ یم

خلک مِ وژنی دَ دروغو دَ لوئئے په نشه
زۀ آئینے ته دَ رښتیاؤ دَ پیغام ولاړ یم

زۀ دَ خپل ځانه تاؤ زرګونه بلا ګانے وینم
زۀ خو ترمنځه دَ یو داسے فکر و فام ولاړ یم

ښکاری په ټول تن ئے دَ ټول راټول وطن زخمونه
په اوښکو لوند شم چه تصویر ته دَ باګرام ولاړ یم

ما غر په سم کړے دے کر دَ محبت دَ ګلو
ماته ناکام مه وائئے صرف ناتمام ولاړ یم

ستا او چې شونډے به دَ سوال په مئیو تر نه کړمه
زما په لاس کښې دے دَ خپلو وینو جام ولاړ یم

زۀ دَ خیبر په غر ولاړ یمه چا پیره چورلم
تاته قربان لاس په دعا لاس په سلام ولاړ یم

دَ پیر روښان په قیادت کښې دَ خوشحال لښکرے
دَ باچا خان مزار له ځی په احترام ولاړ یم

یو ښکلی بل ته وے تۀ څۀ کے او بل بل ته اوے
صبا به دا مال په **سائل** جوړ وی نیلام ولاړ یم

❀❀❀

دَ تخلیق دَ پسرلو هنر په کار دے
په زړګو کښې دَ ګلونو کر په کار دے

بے زنځیره ژوند په هر حال کښې وحشت دے
دَ زړګی نادان له یو دلبر په کار دے

دَ پرهر دَ درد احساس به عام کول وی
دَ هر چا په زړۀ کښې یو پرهر په کار دے

ستا دَ زلفو دَ سائے په یاد ژوندے یم
په دے دشت کښې تړقیدلے نمر په کار دے

مونږ په بل منو دَ ژوند صداقتونه
په خپل ځان باندے خو هم باور په کار دے

مونږ خو دا ورانے خاموشے کوځے وژنی
دلته څۀ خو دَ ژوند شور و شر په کار دے

زلزلے مِ ټکاؤ شوی زړۀ له غوارِم
ستا دَ سترګو تندریز نظر په کار دے

څومره ډیر خیالونه زړۀ ته دی راغلی
دے کاوران له چرته رؤ ګودر په کار دے

زړونه ډیر تنګ شو نعرے وهی سائله
شپه اوګده شوله بلا سحر په کار دے

۲، ۲، ۲۰۱۱ء
پېښور سحر اتۀ بجے

چـــه دَ رنګونـــو دَ لمبـــو ئـــے جـــامے کـــولے
هغـه ګـل څـۀ شـو چـه دَ زړۀ داغ ئے شـغلے کـولے

هغه سندرے په هغو شونډو خاموش ولے شوے
چـه ورتـه مـونږ لکـه مـرغئے پـه غـنو شـپے کـولے
خـدئے زده دَ هغـے مـخ نـه هغـه حسـن چرتـه لاړو
مـونږ چـه بـه هـر چاتـه دَ کـوم حسـن قصـے کـولے
جانانه اوس دِ سترګے هغه کار او ښکار نه کوی
زمـا پـه سـترګو خـو بـه سـتا سـترګو حملے کـولے
چه ستا دَ غم او خپل جنون سره به ستا پـه کوڅـه
کلـــه درتلـــم زمـــونږ بـــه خلکـــو تماشـــے کـــولے
ملـوکے دا دِ پـه خـال څـۀ او پـه جبـین څـۀ اوشـو
خـال خـو بـه سـتا لکـه دَ سـتورو پلوشـے کـولے
سپرلے به هم راتۀ ستا ګل یاد به ئے هم راوستۀ
لکـــه ګـــلاب بـــه مِ دَ زړۀ زخمونـــو خـــولے کـــولے

پـه چغـو چغـو پـه هغـے وخـت پسـے اوژاړمـه
ستا دَ بنګړو په شړنګ به ستا **سائل** تپے کولے

ماتــــه دا نصـــــیحت کـــړے باچـــا خـــان د ے
څـوک چـه خپلـه ژبـه ورکـۀ کـړی نـو ورک شـی
دغــه ګفـت دَ دا اسـے پـاک ملنـګ دَ خـولے د ے
څـوک چـه خپلـه ژبـه سـپکه ګنـړی سـپک شـی

کۀ پښـتون ځان پـه خپـل کـور شـته کـول غـواړی
ښـه بـه دا وی چـه پـه خپلـه ژبـه کلـک شـی
څـــوک چـــه قـــام لـــری وی ژبــــه ئـــے غلامـــه
کـــۀ څـــوک دا درک اونـــه کـــړی بـــے درک شـــی

بـــے دَ ژبـــے قـــام بـــے وجـــے جـــوارګر وی
ژوند ژواک اوبائلی ځان اوبائلی هـک پـک شـی
ژبــــه یـــــو آواز دَ ټولــــــو پرګنـــــو وی
پښـــتانۀ وائـــی چـــه پینـــډه پـــه خانـــک شـــی

ژبــه روح د ے بــدن بــے دَ روح نــه مــړ وی
روح چـه راشـی تـن چټـک شـی او چابـک شـی
ژبــه مینــه ده تــاریخ د ے او کلتــور د ے
چـه دَ ژبـے خـوک مالـک شـی نـو ملـک شـی

وایـه ځنګ بـه پـکښ خپـل خیالونـه ځـائے شـی
چــه دَ زړۀ جـام پــه پــردو خیــالونو ډک شــی
صــبائے کــاروان بــه ځنــګ منــزل تــه رســی
پښــتانۀ کــۀ پــه شــډل ژونــد کښ نــازک شــی

اوس دَ هــرے بیمــارئے عــلاج ممکــن د ے
خدائے دِ نـه کـړی چـه پښـتون بیمـار دَ شـک شـی
پښــــتونخوا بـــے دَ پښــــتونه ده نیمګــــړے
پــه ســندان وســپنه جــوړه پــه ســټک شــی

دا خــو فضــل سمســوریږی اے **ســـائله**
چــه بادونــه دَ انــډک او دَ ســونډک شــی

❀❀❀

ستا دَ دلبر نظر نه پس هغه دلدار نظر
هير به مِ نه شی ستا نرګس بيمار نظر

لکه شغله شغله مِ والوتو دَ زړهٔ دَ داغه
وطن کڼې وارهٔ خماری خمار نظر

دَ محبت دَ هر يو رنګ غاړو تو موسم دے
جانانه تهٔ دَ ګل نظر زهٔ دَ بهار نظر

رنګ او رنړا په هره لار تيوتے تيوتے پراتهٔ وؤ
قطره قطره پرے څخيدلے وؤ دَ يار نظر

ويخ مِ ساتی خوب ته مِ نه پريږدی شوګير مِ ساتی
زما دَ خوګ زړهٔ دَ پرهر هسے بيدار نظر

ښه شوه چه قتل ئې کړم ښه شوه چه تا هم اولیدم
ښه شوه چه نه دِ کۀ په سترګو کښې حصار نظر

په زړۀ مِ بار دِ وسوسو او تلوسو پروت دے
نن مِ لیدلے دَ جانان په ښڼرو بار نظر

کومې کوځې ته به اودریږمه په دے کلی کښې
داسې به پټ دَ خلکو وړم په کومه لار نظر

تورو وریځو په شیبو شیبو رااووریږئې
په کنړاوؤ خپو به راځی په سر دَ دار نظر

۞۞۞

چه مِ په ننګ ولاړ وؤ سیال ئې نه ؤو
چه بې ننګئې ته شو مثال ئې نه ؤو

هغې دلدار اوس دلبری کوله
په څنګ مِ واؤړیدو خو خیال ئې نه ؤو
وه به بې شکه چه قاتی دَ سړو
خو داسې ډیر قحط الرجال ئې نه ؤو
دلته ئې هیڅ نه خواړۀ فال ئې کؤو
هلته ئې هر څۀ خواړۀ فال ئې نه ؤو
په مخ ئې لوبې هر یو رنګ کولې
خو هغه ژوند هغه جمال ئې نه ؤو
تندی ئې هغه رنړا نه کؤله
وریځې ئې هغه وې هلال ئې نه ؤو
نظر ئې مات مات او ټوټې ټوټې ؤو
بانړه ئې وؤ خو استقلال ئې نه ؤو

فن ئې وو ژوند او ژوند کمال دَ **سائل**
کمال ئې داؤ چه زاوال ئې نه ؤو

۱۲، ۲۰۱۲ء پېښور

پـه هغـو زلفـو کښې روان يمـه کـۀ شـپے وی وی دِ
دَ هغـو سـترګو پـه رنـړا ځـم کـۀ تيـرے وی وی دِ

دَ جانـان غـګ اورم او ډاډ دَ وصـال هـم راکـوی
کۀ دَ بيلتون په کور کښې غبرګے نغارے وی وی دِ
دَ هجـر دشـته ده او نمـر مِ نيـزوار دے پـه سـر
چه دا يو سورے مِ په سر وی کۀ غرمے وی وی دِ
پـه لامبـوزن جانـان بـلا بـلا يقـين دے زمـا
کـۀ سـمندر وی خـونړے چـپے چـپے وی وی دِ
زۀ ورک د دے سترګو په داسے تماشو کښې ښه يم
د دے نـه اخـوا کـۀ زرګونـه تماشـے وی وی دِ
زۀ دَ دے هجـر سـرے لمـبے هـم سرۀ ګلونـه ګنـړم
کـۀ ګيـر چـاپيره رانـه بلے سـرے لمـبے وی وی دِ

زما درخو شړنګ دَ بنګړو پـه ليچـو مۀ بس کوۀ
ستا دَ **سائل** خپو کښې کۀ هر څو ذولنے وی وی دِ

۳۰م مارچ ۲۰۱۲ء

✿

دعا دِ اوکړهٔ کهٔ دَ خولې نه دِ ښېرې اووتې
پورې راپورې مِ دَ زړهٔ چړې چړې اووتې

پرون دِ اوتښتوو سور سالو دَ سر نه سیلئې
لکه دَ تندر مِ دَ سترګو نه لمبې اووتې

په رنګ کښې رنګ او په رڼا کښې رڼا پاتې نه وه
په ځان کښې زهٔ نه وؤم چه تهٔ دَ تماشې اووتې

تهٔ چه تلې لاړې زه بائللې جواګر پاتې شوم
تپوس ئې مه کوه چه څنګه ورځې شپې اووتې

بیلتون دِ داسې په خوبونو زما لوبې اوکړې
لکه چه ستا دَ یاد دَ تاره مِ تسبې اووتې

ما به دَ مینې دَ دنیا ویرانۍ نه ژړله
خو دَ تصویر دَ تصور نه مِ جامې اووتې

پټ مِ په زړهٔ کښې کړو دَ خپلو ارمانونو قاتل
کهٔ مِ دَ سترګو نه دَ اوښکو جنازې اووتې

بیګاه په خوب کښې دِ غرمه غرمه شوم تیر په کوڅه
ښېښنه غوا رمه دَ خولې نه مِ نعرې اووتې

دَ هغو سترګو دَ خمار رنګونه نشته پکښې
سائله ستا دَ شاعرئې نه شرارې اووتې

۱۸، ۱، ۲۰۱۲ء پېښور

نـه سـپرلی شـته نـه دَ ګلونـو دَ بـاران مانبـامی
چه زړونه وران پراتۀ وی څنګ به شی ودان مانبامی

مـا خـو دَ خدایـه پـه یـوه دعـا کښ غوښـتی نـه ؤو
خونړئے شپے خونخوارے ورځے قـاتلان مانبـامی

تصــویر مِ سـتا دَ تصــور پــکښ اونــه خنــدؤو
وړی دی خــوب دَ شـوګیرونو دَ جهــان مانبــامی

دَ زړۀ دنیــا ده دَ الفــت دَ جــزبے ورانـــه پرتـــه
نـه دَ مجنـون مانبـامی شـته نـه دَ جانـان مانبـامی

څنګـه مـو زار کـړۀ دَ بـے رحمـه حـادثو دَ سـره
لکـه خوبونـه مانبـامی، لکـه خوبـان مانبـامی

لکه زمونږ دِ دَ چا نه شی ګوټ دَ زهرو ژوندون
لکه زمونږ دِ نه شی چاته دشمنان ماښامی

نصیبه څهٔ مو خیژوے تل په ډیرئے دَ آزار
تاله ترغه مو شو یاران، لکه یاران ماښامی

خپل بؤ بلا مازیګری مو ماتوی او خوری مو
لکه سپیرهٔ سپیرهٔ تیریږی په زندان ماښامی

سائله دا لا کوم آزار او کوم نظر واخستو
مونږ خو به هره ورځ کول جانان جانان ماښامی

❁ ❁ ❁

دَ پښتونخوا دَ ژوند تصویر به دَ جانان په شان په کار وی
د دے تصویر رنګ به دَ مینے دَ ارمان په شان په کار وی

دَ دے تصویر سترګے به سرے خمارے، سرے سرے پښتنے سترګے وی
خو په دے سترګو کښ به هر یو نظر، دَ باچا خان په شان په کار وی

دَ پرهرونو په دردونو کښ، کاواکو لیونو ځړیکو له
ځانګو ځانګو، جوتے جوتے غیږ به، دَ مینے دَ درمان په شان په کار وی

مونږ لیونی دَ خپل وطن، دشتے میرے، غرمے غرمے دا مانے
زمونږ سندرو له به هم سرے میرے، دَ ګلستان په شان په کار وی

زمونږ په اوښکو کښ د نه وی، بے هسی دَ غلامئے دَ فریاد
زمونږه اوښکے به دَ خپل آسمان، دَ ګړز ګروز دَ باران په شان په کار وی

دَ ټولـو زړونـو پرهرونـه بـه نغښـتل وی، دَ خپـل خپـل زړۀ پـه پرهـر پرهـر کښ
سپرلی دَ ټولو خو زمونږ رنګونـه، بـه دَ خزان پـه شـان پـه کـار وی

زړونـه بـه دومـره لـویـوۀ کـۀ څـوک تـرِ ځـی بهـر چـه تلـے تـرِ نـه شـی
دَ هجـر دا دشـت بـه دَ میـنـے دَ زنـدان پـه شـان پـه کـار وی

دَ دے غـر دے خـوا مِ خړپوسے کـړی، اخـوا مِ جانـان اوسـیږی
یوه ټپه خو بـه دَ دے غـر پـه سر، دَ یـه قربان پـه شـان پـه کـار وی

چـه دَ مـالوچو خریـدار پـرے هـم بـولی کـولے شـی **سـائله**
زمـونږ یوسـف خـو بـه زمـونږ دَ کنعـان پـه شـان پـه کـار وی

❀❀❀

سندره

دَ مینے هره لحظه
کۀ په لمبو کښ هم وی ګل غوړوی
دَ جانان هره ادا آخر په چغو سرے اوژړوی

دَ ګل ورینو مینے، څومره ډیر صبر انتظار غواړی
دَ لونګینو مینے، دَ انتظار ټالئے په دار غواړی
دلته مِ قتل هم کړی، دلته مِ نوے نوے اوځیګوی

زۀ لیونے دَ مینے، هغه دَ حسن هیڅ حساب نه لری
زما په روح کښ اوسی، دَ سترګو یو سوال ئے جواب نه لری
دا جنون دغه جمال، یو بل په څو ټالونو اوځنګوی

مونږ په ادا پوهیږو، ولے غرور دَ هیچا نه پیژنو
مونږ دَ وفا لیونی، په وفا مرو خو جفا نه پیژنو
مونږ تصویرونه دَ خیال، مونږ نه دِ هیڅوک بل څۀ نه جوړوی

لګ دَ **سائل** په زړۀ کښ، وخته دا یو تصویر زوړند پریږده
په دے لوټ شوی کور کښ، یوه اثره نیمه دَ ژوند پریږده
سائل به ژوند ورکوی، **سائل** دِ اوتړقوی اوپړقوی

۲م اپریل ۲۰۱۲ء

زلفے دِ ولے ورانے کړے راتولے ئے کۀ
زما جذبے دَ پریشانے کړے راتولے ئے کۀ

خال دِ رید ے، مخ دِ گلاب، شونډ ے دِ نور گلونه
خورے دِ ډیرے ښکلاگانے کړے راتولے ئے کۀ

کاسه دَ زړۀ، دَ سترگو غلا ، جولۍ د اوښکو ډکه
کوچیانو بیا کډ ے روانے کړے راتولے ئے کۀ

سترگے چه کوم لوری ته هم اړوی اور لگوی
لمبه لمبه دِ گل دامانے کړے راتولے ئے کۀ

بنجاری زړۀ، لونگ رانجۀ، دنداسے خوک اخلی
خورے دِ چاته سوداگانے کړے راتولے ئے کۀ

چرته دِ تلونکے دی دَ اوښکو لیونۍ قافلے
سائله خلکو مینے گرانے کړے راتولے ئے کۀ

تـل مـو سـنګار کـړی پـه دړدونـو پرهرونـه
تـل مـو پـه دړدونـو کښ سـاتلی بهارونـه

کوم دَ هجر تږی له مِ شونډې پرې تر نۀ کړې
ډوبې پـه شـبنم کښ مِ لمـدې سـترګې ګلونـه
رنـګ مِ کـړل پـه وینـو دَ خیـالونو تصـویرونه
او مِ مونـدل نـوې زمکـې نـوی اسـمانونه
سـتا یـو تبسـم زمـا یـوې اوښـکې جانانـه
څـو زره سـوالونه کـړۀ څـو زره جوابونـه
نـن پـه زلفـو مـۀ پـاکوه اوښـکې دَ خـالونو
نـۀ ښـائی دَ سـتورو پـه انګنړ کښ ماښـامونه
هـره ورځ مِ نـوې تماشـه ده جـوړه کـړې
هـره ورځ مِ ګـډ کـړۀ خپـل غـزل تـه حسـرتونه
وړو چـه جنـازې دَ ارمـانونو اديـرو تـه
اوری دَ سـندرو او سـازونو بارانونـه

وتـی دی دَ شـماره کـۀ هـر څـو زمـونږه څلـی
بـل دی پـه هـر څلـی دَ **سـائل** دَ زړۀ داغونـه

زمـــا دَ زړۀ دَ محبـــت دَ کلـــی خـــان جانـــان
زمـــا جانـــان زمـــا جانـــان، زمـــا جانـــان جانـــان

زمـا پـه روح کښې دَ فطرت هسـے مسـکے ماشـوم
زمـا دَ ويـنـے شـان پـه رګ رګ کښې روان جانـان
لکــه لمبــه ئــے بلــه کــړے پــه زړګــی ګرځــوم
زۀ پويــه کــړے پــه مطلــب يــم دَ ارمــان جانــان
نن پـه مرئ کښې مِ دَ غريـو پـه شان ؤ کلـک نيـولے
نــن مِ دَ ســترګو وريــدو لکــه بــاران جانــان
يــاد ئــے رنــړا رنــړا ســاتی زمــا دَ زړۀ جــونګړه
خدايــه ودان لــرے زمــا مــاه تابــان جانـــان
لکــه پــه ســترګو کښې ئــے ټولــه ده راټولــه دنيــا
څۀ بـه وی زړۀ نۀ دے دَ سر پـه بيعـه ګران جانـان
خــوب پــه بــلا او لــه ســکون او قــرار لا پــه بــلا
زۀ اړولــــے يــــم پــــه نــــوی امتحــــان جانــــان

ستوری سپوږمئ مِ ټوله شپه په سينه لوبے کوی
ميـنے سـاتلے دَ **سـائل** پـه سـر اسـمان جانـان

❀❀❀

گلاب راته گلاب په مات ډنډر کتل
وؤ نن خوئے دَ شر په نظر هر نظر کتل

ما پریږده خو کۀ ځان گورے زما نه تپوس اوکه
جانانه ما به مړ کړی ستا اوتر اوتر کتل

زما نه ئے خطا کړۀ زیر او زور دَ حجابونو
مشکل دی هغو سترگو ته په زیر و زور کتل

په سترگو کښ مو نۀ ځائید ے سترگے دَ یو بل
نن مونږ یو بل ته داسے په سحر سحر کتل

ستا سترگے خو اوس هم راته بلا بلا یادیږی
څۀ داسے گرانی راغله چه ډیر گران شو درکتل

په ما خو ما وې ښکې شو دَ ګل پاڼو بارانونه
ما دار څۀ ليدو تا راته دَ بام په سر کتل

راياد ئې کړۀ ډير ډير لاله زارونه دَ خالونو
ما نن خپلو داغونو ته په خپل ځيګر کتل

ورک ورک شو په يو بل کښ کۀ ورک ورک شو دَ يو بل نه
ګودر ته ما ، کۀ ماته په حسرت ګودر کتل

هنر ئې زده کوؤ ورته دَ ژوند دَ تصويرونو
سائل ته ئې نن داسې په هنر هنر کتل

❀ ❀ ❀

اے

څۀ خو رشتیا هم زده کۀ، څۀ ایمانداری هم زده کۀ
په دلبرئے یوازے نه شی، دلداری هم زده کۀ

لکه سپرلے په غر په سمه او کۀ کر دَ ګلو
لکه جانان دَ ژوند دَ ګلو مالیاری هم زده کۀ

❀❀❀

آواز

وریځے بیا ګتهان ګتهان شوے تۀ ئے وینے کنه
بیا ئے دَ یو بل په شاه نن دَ پتهیدو ورځ ده

دَ لیونو غرونو سرونو ته رااورسید ے
راشه پکښ دَ الوتو راالوتو ورځ ده

۱۱ م مئ ۲۰۱۲ء

پــه ګــل مئینــو دَ ګلونــو ســحر چــا لیــدلے
نمــر پــه شــبنم کښ دَ جانــان دَ نظــر چــا لیــدلے

هر چا جوړ کړے یو تصویر دے دَ اختر او ګودر
دَ لیونــو پیغلــو اختــر پــه ګــودر چــا لیــدلے
سترګے دریاب دی، او کۀ سین، کۀ سمندر دَ جانان
د دغــے لــوئے خاموشــئے شــور و شــر چــا لیــدلے
درزا دَ زړونــــو او هیبـــــت دَ لیونــــو زلزلـــــو
دَ چــا پــه زړونــو راپریــوتے تنــدر چــا لیــدلے
دَ ګل دَ سرو شونډو سندرے دَ هر چا په شونډو
خــو ګــل دَ تنــدے نــه زوړنــد پــه ډنــډر چــا لیــدلے
چــه دَ تخلیــق دَ ازغــو څــوکے پــه زړګــو راکــاږی
پــه درد چــه لــوئے کړی وحشت داسے هنر چا لیدلے
دَ بریخ پــه دهــار ژوبــل، پــه مــاتو پروغــوځ دَ ستورو
رارغړیـــدلے زړۀ دَ زلفـــو پـــه غـــر چـــا لیـــدلے

جانانــه ســتا پــه ورک آواز پســے راوتــے **ســائل**
دَ زړۀ دَ دشـــتے دَ غرمـــو نـــه بهـــر چـــا لیـــدلے

دَ بے قراره اضطراب نه تاله خوب نه درځي، ماته اطمينان نه کيږي
مينه سودا ده خو دَ زړۀ دَ درد، دَ زړو په دکان نه کيږي

تۀ خو بس يو ځل مينه اوکۀ او دَ هغے زړۀ په دشت کښ تمنا اوکړۀ
دا درته چا وئيل چه دلته کښ ګل، دَ خپلو اوښکو په باران نه کيږی
آسمان ته اوخيژه خو ګرانه دغه خپله زمکه هم درسره اوخيژوه
ځکه چه بے دَ خپلے خوارے زمکے، هيچرته ګزران نه کيږی
چه دَ غوځ غوځ زړګی دَ دړد ځړيکے زخمی زخمی نعرے شی کله
ستا يو نظر به غواړی، نور په ټولو، سترګو دَ جهان نه کيږی
مونږ خو په تش تصور، تش خيال دَ چا هم نه اخلو ټوله دنيا
دا کوم منکر وے چه تصوير تصوير وی، سود پرے دَ جانان نه کيږی
دَ مينے لار دَ زړۀ تاوان، دَ سر تاوان دَ ځان تاوان غواړی خو
مئينان وائی چه په دے بيه کښ ګټه ده تاوان نه کيږی
دا خلک ځوک دی چه دَ عشق دَ تخليقاتو سرچينے اوچوی
ژوند دَ الفت خو دَ ايجاد او دَ بارودو په ډيران نه کيږی

د دے جهان دَ ژوند قيمت څۀ دے په هره لحظه مرګ **سائله**
په باريکيو دَ احساس نه کيږی، په تصور او په وجدان نه کيږی

❀❀❀

دَ زړګی داغ مِ شو ریدے، سرے کنارے غواړی
ستا دَ سرو سرو ملالو، سترګو نظارے غواړی

اوس مِ دَ زړۀ هر وینے وینے پرهر ژبے کوی
خو دا به ستا دَ نظر ګل ګل شرارے غواړی

زما دَ زړۀ د دشت نه چرته لاړے چرته ورک شوے
زړۀ مِ په کوکو کوکو، تاپسے نعرے غواړی

دومره مودۀ ستا دَ ښیرو په مطلب نه پوهیدم
اوس زما زړۀ پخپله خپل ځان ته ښیرے غواړی

مونږ هم سندرے وئیل غواړو، مونږ هم مینے کوؤ
زمونږ دَ خیال دامانے هم ګل منجرے غواړی

جنج به دَ ستورو ، په ډولئے پسے لیګو دَ سپوږمئے
دا بــه شــریک اتنــړ او غبــرګے نغــارے غــواړی

زمــا درخــو دَ ړومبنــی مابښــام ړومــبے دیــدن بــه
شونډه ے مسکئے، تند ے تابان، زلفے خورے غواړی

دا پښــتونخوا ده سپین ګلونه هم په وینو سرۀ دی
جانــان زمــا نــه دَ رامبیــل چامبیــل ګجــرے غــواړی

چــه پښــتانۀ دی کــۀ پــه خپــل او کــۀ بــل وطــن دی
ســائله ســتا نــه خبرلوسے فــن پــارے غــواړی

۞۞۞

سندره

زیړ ګلونه هم پکښ دَ سرو ګلو جامے کوی
دغسے اختر زمونږ دَ کلو وی

داسے تماشے چه پسرلی ئے تماشے کوی
دغسے اختر زمونږ دَ کلو وی

څه په مستانه ځلمو
ښکلے وی حجرے حجرے
څه په رنګینه وړو
ښکلے وی کوڅے

سترګے دَ مئینو دَ یو بل په مخ حملے کوی
دغسے اختر زمونږ دَ کلی وی

هر څوک بے قراره زړهٔ
پټ په خپل ګوګل کښ کړی
هر څوک دَ خپل ژوند ارمان
ورک په یو او بل کښ کړی

ستړګې پـه خندا خنـدا کښ یـو بـل تـه قصـې کـوی
دغسې اختر زمونږ دَ کلی وی

هـــر جبـــین رنـــړا رنـــړا
هـــر نظـــر ســـحر ســـحر
هـــره خولـــۀ خنـــدا خنـــدا
هـــر بشـــر دلبـــر دلبـــر

څـومره چـه داغونـه دی پـه زړونـو کښ شـغلې کـوی
دغسې اختر زمونږ دَ کلـو وی

چرتـــه پـــه تـــالونو چـــه
پـــیغلې څـــانګې شـــور کـــوی
ســـرې لـــوپټې الـــوزی
یـــه **ســـائله** اور کـــوی

اور کوی تندی دَ پیغلـو سـرې شـونډې لمبې کـوی
دغسې اختر زمونږ دَ کلـو وی

❀❀❀

دا دَ دهقـــانے دعـــا لپـــه ده بـــاران غـــواړی
زړۀ لــه بهــار او دَ بهــار ژونــد لــه جانــان غــواړي

تمناګـــانے دَ هـــر چـــا دَ ماشـــومانو شـــولے
هـر څـوک پـه سر سـایه دَ امـن دَ اسمان غـواړی

سـپرلے دِ مـاتے کـړی پـه ګلـو دَ شـبنم آئیـنے
دا خـاوره یـو ځـل دَ رنګونـو چراغـان غـواړی

چـه کلـه کلـه دا زړۀ ډوبـے خاموشـئے مـاتوی
دَ غرونـو غـاړے هم تنزری هم طوطیـان غـواړی

نشـــانه چـرے د دے سـترګو خطـا تلـے نـه ده
دا نه خو شیش او نه ټوپک او نه دیدوان غواړی

نـه لالـه زار جـوړول ګـران دی نـه ګلشـن جـوړول
یو پـه زړۀ داغ بل زړۀ چاؤدون دَ ګـل پـه شـان غـواړی

دشت مِ دَ خپو او سمندر مِ دَ سینے لاندے کۀ
ناممکن هیڅ نه دی خو یو پښتون ارمان غواړی

زۀ خو ئے شوم شوم خو په ما باندے ئے سل رانغے
هغه دَ سترګو دَ ګټلی جنګ تاوان غواړی

خدایه دا ولے هر څوک غم دَ ځان ځانئے واخستو
هر څوک دَ خپل خیال لوبولو له میدان غواړی

تر تصوره رسیدل دَ جانان ټوقے نه دی
سائله هره لمحه نوے امتحان غواړی

❀❀❀

حسن هغه وی چه دَ مینے په تصویر کښ خاندی
جانان هغه وی چه دَ خوږ زړهٔ په تحریر کښ خاندی

حسن احساس دے چه تاوده لری، وجود نهٔ لری
مینه جنون دے چه دَ زلفو په زنځیر کښ خاندی
خلک دَ دے دولت نه تاج او تاجداری ځاروی
جانان چه خاندی نو په سترګو دَ فقیر کښ خاندی
هر څوک چه ژاړی نو دَ خپل زړهٔ تنهایئ کښ ژاړی
هر څوک چه خاندی نو دَ بل دَ زړهٔ جاګیر کښ خاندی
زمونږ خیالونه دَ یو بل نه ورکیدهٔ نهٔ غواړی
زمونږ خوبونه دَ خوبونو په تعبیر کښ خاندی
دغسے سترګے به حسینے څنګه نهٔ وی اخر
چه تر سحره دَ دردونو په شوګیر کښ خاندی
ستا دَ خبرو لیونتوب ستا دَ خبرو ځوانی
لکه جادو په خپل اثر په خپل تاثیر کښ خاندی

حسن یو راز دے دَ **سائل** دَ فن دَ خیال په زړهٔ کښ
حسن به ستا، ستا په معنو او په تفسیر کښ خاندی

سندره

زۀ دَ اختر میاشت دَ جانان په مخ لیدل غواړمه
خدایـه اختـر راولـے
خدایـه اختـر راولـے

خپـل ارمانونـه پـه ټـالونو ځنګـول غواړمـه
خدایـه اختـر راولـے
خدایـه اختـر راولـے

دَ یـار دَ یـاد پـه تـار لونـګ بنړمـه
غـاړے لـه نـوے لـونګین جـوړوؤم
پـکښ لړونـه رنـګ پـه رنـګ بنړمـه
هـر لـړئے ښـکلے او رنګـین جـوړوؤم

دَ چـا دَ میـنے لـولکی پـکښ بنـړل غواړمـه
خدایه اختر راولے
خدایه اختر راولے

مـا دغـه یـو جانـان جانـان اختـر تـه
بـــلا کلونـــه انتظـــار کـــړے دے
مـا پـه لوګـو مـا پـه لمبـو کښ دَ ژوند
دَ خپل خیالی لالی دیدار کړے دے

دَ زړۀ ساتلے لاله زار پرے ورشندل غواړمه

خدایه اختر راولے

خدایه اختر راولے

ما دَ مئین یار دَ تصویر سترګو له
دَ څو رنګونو انتخاب کړے دے
یو مِ غانتول بل مِ ریدے راوړے
یو مِ ششتے بل مِ ګلاب کړے دے

زۀ ئے تصویر په خپلو ګوتو جوړول غواړمه

خدایه اختر راولے

خدایه اختر راولے

زۀ دَ الفت دَ روایت زندګی
زۀ دَ درخو دَ لیونتوب سندره
زۀ دَ جانان دَ یو نظر صدقه
زۀ دَ شوګیر سترګو دَ خوب سندره

زۀ دَ **سائل** جهان دوبار آبادول غواړمه

خدایه اختر راولے

خدایه اختر راولے

❁❁❁

سترګو مِ سوال اوکړ جواب ئې راکړ
ګلاب ګلاب ئې کړم ګلاب ئې راکړ

ګل ئې په يو لمبه په بل لاس کښې وه
ولې اختيار دَ انتخاب ئې راکړ
کاڅې دَ سترګو ئې راواړولې
رنګ دَ خمار دَ ميوناب ئې راکړ
ما ورته وې چه آدم خان به مِ کړې
هغه درخو شوله رباب ئې راکړ
ما پيژندې ستا بې مروته سترګې
ګناه مِ هيڅ نه وه عذاب ئې راکړ
تاته دَ خپل يو نظر څۀ پته وه
چه څومره توان او څومره تاب ئې راکړ

ما وې زۀ ځان ژوندې ساتل غواړمه
راغلۀ دَ خپل **سائل** کتاب ئې راکړ

۱، ۳، ۲۰۱۱ء

ما وے چه خنګه به ئے وے وئیل بلا ښکلے یم
ما وے دَ کوم ځائے ئے، وے زۀ دَ پښتونخوا ښکلے یم

ما وے کۀ زۀ نه یم خطا نو تا رشتیا اونۀ وے
وے ئے دروغ مِ دِ شی زهر په رشتیا ښکلے یم

ما وے ځه نن ښکلے صحی، ولے صبا به څۀ ئے
وے ئے یقین لره هم نن هم به صبا ښکلے یم

ما وے چه دا دوکه درکړے آئینے خو نۀ ده
وے ئے چه زۀ دَ مخ نه زیاته په معنیٰ ښکلے یم

ما وے خندا ښکلے وی چرته دِ ژړلی هم دی؟
وے په ژړا کښ خو دَ ښے خندا نه لا ښکلے یم

ما وے سندره دِ وی خوښه کۀ رباب دَ آدم
وے ئے چه زۀ شمه درخو لکه لیلیٰ ښکلے یم

ما وے غزل دَ **سائل** ښکلے وی کۀ تۀ ښکلے ئے
وے ئے دَ دغو آئینو نه هم سیوا ښکلے یم

یوه خبره

دَ زړۀ دردونه به دَ یو بل سره وړو او کۀ نه؟
دَ ژوند غمونه به په ژوند شریکوؤ او کۀ نه؟

پټ راته او ایه په غوګ کښ راته پټ او ایه
راته رشتیا او ایه مینه به کوؤ او کۀ نه؟

❀❀❀

ابتداء

تۀ کۀ مِ دَ زړۀ کلی ته رالې زۀ به چرته ځم
دا زما زړګے چه مانه والے زۀ به چرته ځم

زۀ یمه ژوندے دَ خپل زړګی په پرهرونو کښ
تا کۀ پرے کار اوکړو دَ دسمالے زۀ به چرته ځم

❀❀❀

دَ غـــزل خـــوب لـــه مِ دَ نـــوی ژونـــدون خیـــال راوړۀ
زمـــا "درخـــو" چرتـــه پـــه ســـترگو کښې خـــو ســـوال راوړۀ

نـــن مِ والله پـــــه زړۀ بـــــلا بـــــلا رااووریـــــد ے
نـــن لکـــه غیـــرو غشـــے راشـــه او وصـــال راوړۀ

کـــال پـــس انکـــار لـــه راغـــے، راغـــے او پـــه مخـــه لاړو
دا مِ جانـــان مالـــه تحفـــه دَ نـــوی کـــال راوړۀ

داغ مِ دَ زړۀ دَ ریـــدی اونـــۀ کـــړے شـــغلے محبـــوبے
تـــۀ چـــه راغـــے نـــو خامخـــا پـــه زنـــه خـــال راوړۀ

تـــا پرهـــر کـــړے زړۀ مِ اوس هـــم وینـــه نـــۀ بـــس کـــوی
دَ لـــوپتے گـــل دِ رســـوا نـــۀ کـــړی دســـمال راوړۀ

زمـــا دَ خـــوږ ســـترگو دړدونـــه پـــکښې نغښـــتی یوســـه
اور دَ جمـــــال پـــــه اننگـــــو کښې دَ جـــــلال راوړۀ

پـــاتے تـــرِ ســـتا دَ تصـــور تصـــویر نیمگـــړے نـــۀ شـــی
دَ خپـــل **ســـائل** دَ هنـــر گوتـــو لـــه کمـــال راوړۀ

باران

درد دَ انسان هم نۀ وؤ او خوږ دَ انسان هم نۀ وؤ
زړۀ او احساس هم نۀ وؤ او سوے دَ وجدان هم نۀ وؤ

مړ ئے نۀ کۀ یو کافر او یو مسلمان هم نۀ وؤ
اور چې مِ په کور وؤ لګیدلے باران هم نۀ وؤ

❀❀❀

اظهار

هغه الوتے رنګ ستا ساه بے ساه په زړۀ ګرځوؤم
ستا دَ زړۀ هغه لیونئے درزا په زړۀ ګرځوؤم

اوشوے مودے ګناه مِ دا ده چې هیریږے مِ نه
اوشوے مودے ستا دَ دیدن ګناه په زړۀ ګرځوؤم

❀❀❀

نۀ غواړم

دړد کـۀ راکـولے شـے دوا بـه درنـه نـۀ غـواړم
تـل راتـه دروغ وايـه رشـتيا به درنه نۀ غـواړم

هـره ورځ مِ يـو نـوے پرهـر پـه زړۀ کـوه او ځـه
کـار دَ محبـت دَ مسـيحا بـه درنـه نـۀ غـواړم

اوښکے مِ يو څو پـه تـرږو سـترګو کښې راواچوۀ
دومره هم کۀ اوکړے نو خندا به درنه نۀ غواړم

❀ ❀ ❀

چه دا دَ زړونو پیژندل به کوم انسان له ورځی
شوګیره ما اوکړه او خوب زما جانان له ورځی

ګلستانونه به د دے سترګو لیدو له راځی
هغه بلا ښکلے به ولے ګلستان له ورځی

سپوږمئ مِ زړۀ کښ یاره ستا یادونه اولړزول
زړۀ مِ راډک شو ځکه اوښکے مِ ګریوان له ورځی

دَ زړۀ تیرو له ترِ دَ سترګو رڼاګانے غوارم
جانان مِ لوبو له دَ ستورو چراغان له ورځی

هغه ډولئے چه دَ ارمان په دغه لار تیریږی
آسمان به زمکے له کۀ زمکه به آسمان له ورځی

زړونه مو یو دی قسمتونه مو جدا **سائله**
په دے خبره خو ارمان زما ارمان له ورځی

۹م اپریل ۲۰۱۲ء پېښور

دَ زړۀ پــه ټولــو پرهرونــو کښ تقســيم ولاړ يــم
چرتــه ســالم ســالم ولاړ يــم چرتــه نــيم ولاړ يــم

ليــونے اوس هــم يــم خــو هغــه ليــونے نــۀ يمــه
حالاتو اوس په ما کښ کړے دے ترميم ولاړ يم

عشــقه راځــه ډيــر پــه کچــه کــانړو دِ نــه تلمــه
دے دروازے تــه بــه تــر څــو لکــه يتــيم ولاړ يــم

ډيـرو نـادودو دِ زمـا دَ زړۀ کـر سپـے غـوټے کـړے
ولاړ خـو يـم خـو پـه مثـال لکـه دَ جـيم ولاړ يـم

خدئے زده چه دا څلے او دا منظر کوم ياد رابښی
دلتــه چــه راشــم ګــرئے نيمــه پــه تعظـيم ولاړ يـم

اوس دِ پــه پټــو پټــو ســترګو پــه کوځــه تيريــږم
اوس چه دِ کوم بتکی تـه اودريـږم تسليم ولاړ يم

لکـه پښـتون وطـن پـه يـو تـن کښ څلـور ټـوټے يـم
چرته **نويد**، چرته **حميد**، چرته **سليم** ولاړ يم

لپه ئے گـل شـوه دَ شـبنم پـه خولـۀ دعـا غـواړی
دَ خپـل فنکـار زړۀ دَ تصـویر مـخ لـه خنـدا غـواړی

وسـعت لـری پښـتنه مینـه ولـے حـد نـۀ لـری
زړګی لـه درد غـواړی او درد لـه مسـیحا غـواړی

دَ نن دَ خیـال سترګے دَ مینے دَ جانـان سترګے وی
حسـن لـه وینـے دَ زړۀ غـواړی او رشـتیا غـواړی

حسـن لمحـه لمحـه دَ نـوی خیـال جـامے اغونـدی
دا چـه پـه هـره انتهـا کښ ابتـداء غـواړی

دَ وعدے خپل سرور دَ وریت انتظار خپله نشه
بهـانے خپـل بیګـاه لـه خپـل نـوے صبـا غـواړی

تـۀ بـه دِ خپـل سـتم تـه خپلـه هـم زړۀ اونـۀ نیسـے
سائل هـیخ نـۀ غـواړی مغـرور جانانـه تـا غـواړی

تصویر

ګلاب ګلاب خوشبو خوشبو بهار بهار تصویر
جانان جانان دلبر دلبر دلدار دلدار تصویر
خدائے خبر څوک زما دَ زړهٔ صنم خانے له راؤړی
خمار خمار ژوندون ژوندون بیمار بیمار تصویر

لکه دَ سین کوی چپے دَ دے تصویر سترګے
زما په زړهٔ کوی حملے دَ دے تصویر سترګے
زهٔ چه دَ کوم لوری ورګورمه راګوری راته
په احساساتو خوروی دَ زلفو سوری راته
دَ خاموشئے په ماښامونو کښ حصار تصویر
لکه دَ سوی بلبل زړهٔ ګډ په چغار تصویر

دَ دے تصویر په مخ پرتے رنړے رنړے اوښکے
چه اوچو شونډو ته رارسی اودریدلے ښکاری
دَ نیم اودی حجاب پړونی ته ئے سرے کنارے
ښکلے خو ښکاری خو په دے انداز کښ ولے ښکاری

لکه پخپله چه کوی ځان له سنګار تصویر
لکه په غاړه کښې دَ خپلې غاړې هار تصویر

دغه تصویر چه نن څوک راؤړی نو صبا ئې پټ کړی
او په دریمه شپه واپس په هغه ځائې پروت وی
تصویر هغه وی دَ تصویر رنګونه هغه نهٔ وی
سترګې ئې مړې وربل ئې خور وړې سیلئې پروت وی
لکه چه وژنی مِ زړه نهٔ کوی وار تصویر
خدایه چه هغه وؤ کهٔ دا لکه شهکار تصویر

تصویر کهٔ یو غم دے نو ورهٔ راؤړه ئې دوه حیرانئې
فن ته مِ زړهٔ کوی، کهٔ زړهٔ مِ بے جانانه کنړی
زما دَ زړهٔ صنم خانه ئې ده خالی کنړلې
کنه ژوندون مِ بے مراده بے ارمانه کنړی
چه دا تصویر دے دَ فن کار کهٔ دے فنکار تصویر
سائله ستا نه جوړوی جوړے دَ کار تصویر

۲م اپریل ۲۰۱۲ء پېښور

خپل وطن او خپل اختر او ګران جانان دَ خپل وطن
خپل سحر او خپله زمکه خپل آسمان دَ خپل وطن

خپلے پولے خپل پټے او خپل غانټول او خپل شړشم
خپل سپرلے او خپل شینکے او خپل باران دَ خپل وطن

خپلے لارے خپلے کوڅے خپل منګی او خپل ګودر
خپلے سترګے خپل ښائست او خپل خوبان دَ خپل وطن

خپلے دشتے خپل غرونه او خپل غارمه او خپل سوری
خپلے جذبے خپل حسرت او خپل ارمان دَ خپل وطن

تورے تورے ډکے ډکے سترګے په رنجو تورے
بام او در سالو یو لوئے جهان دَ خپل وطن

سرګے سرګے ګل ځوانئے او ځانګے ګل پیغلے
سکنړ سکنړ ښاپیری ګل ریحان دَ خپل وطن

هر ځۀ ئے **سائله** په ترښو کښ هم خواګۀ وائی
تریخ خزان دَ خپل وطن او تریخ هجران دَ خپل وطن

ګل خو دَ ګل دَ لیونئے ځوانئے دَ خیال نوم دے
دَ زړۂ چاؤدون هنر پخپله دَ کمال نوم دے

مینے هر څوک کوی خو هر څوک مینه نۂ پیژنی
وصال دَ هجر نوم دے، هجر دَ وصال نوم دے

رنړا دَ وینے تل زما دَ زړۂ دَ داغه اخلی
زما دَ زړۂ داغ ستا دَ رونړ جبین دَ خال نوم دے

زلفے دِ پیچ و خم په مخ او لونګین په سپینه
ځانګل دَ فکر او دَ خیال پکښ دَ ټال نوم دے

لکه دسمالے مِ دَ زړۂ په پرهرونو لګی
دَ مسیحا نوم ستا دَ ګوتو دَ دسمال نوم دے

دَ چا دَ یاد خوشبو دَ ځان سره راوړی **سائله**
سپرلے کۂ نوم دے دَ ګلونو دَ جمال نوم دے

کۀ واؤرے پرے وریږی کۀ اورونه پرے وریږی
زما دَ وطن غرونه څۀ دی زړونه پرے وریږی

تا وے چرته زمونږ کلی ته هم راپیښه اوکۀ
کوځے کۀ ئے څو ورانے دی ګلونه پرے وریږی

ښائست په پښتونخوا کښ کړے کر دَ ګلابونو
دَ اوښکو او دَ وینو بارانونه پرے وریږی

صبا له به دنیا راځی د دے خاورے لیدو له
آسمان پرے زرغونے کړی رنګونه پرے وریږی

موسم ورله تصویر دَ فن په ګوتو دے تراشلے
شوګیر ئے دے په سترګو کښ خوبونه پرے وریږی

دا دشتے به صبا له وی تک سرۀ او زیړ ګلونه
صبا له به **سائله** بهارونه پرے وریږی

۱۷م مارچ ۲۰۱۲ء پېښور

دَ مینــے خیــال دَ تهمتونــو پــه بــاران اخلــۀ
کــۀ دنیــا دوه ډلــے شــوه ډلــه دَ جانــان اخلــۀ

لالیــه ټکنــړے غــرمے تلــی تنــدی ســوزوی
کلــه نــا کلــه خیــر خبــر دَ ګلســتان اخلــۀ
پــه محلونــو کښ ورکیــږی دَ جــونګړو خلــک
چه تخلیــق کــړی وی فطرت هغــه خوبــان اخلـۀ
چـه دَ کنــډر کنــډر زړګــی نــه دِ تیــرے اوشــړی
کــۀ مِ مــنے بــلا دَ خپــل مــاه تابــان اخلــۀ
پـه سـوداګانو کښ دَ زړونـو ګـټے چـا کـړی دی
دا ځــنے ځــنے ســوداګانے دَ تــاوان اخلــۀ
لارے دَ ژوند سوؤنه هم زرګونه هم کیدے شی
تــه تــرِ یــوه لاره دَ خپــل زړۀ دَ ارمــان اخلــۀ
عظیمے مینے پـه کچـه پیکـه خیـالونو نۀ شی
پــکښ پخپلــه دَ خپــل ځانــه امتحــان اخلــۀ

ښار ته به لاړ شے خو **سائله** څوک دِ اونۀ ټګی
دَ ژونــد خوبونــه دَ دردونــو پــه دکَــان اخلــۀ

خال دِ پـه ګلاب کښې څخیدلے وؤ سـحر سـحر
مـا وئیـل چـه ولـے چمـن ښـکلے وؤ سـحر سـحر

ما وے کۀ ګوګل مې شـته نو ولـے پـکښې زړۀ نشـته
پوئے شوم چه هغـه تـا تنبـتولے وؤ سـحر سـحر
دا ښـکلے دَ ګـل ګـل خوبـه، چـا راپاسـولے وؤ
اور ئے تـول ګلشـن تـه لګـولے وؤ سـحر سـحر
دے فنکار غزل زما دَ مینـے دَ تصـویر پـه شـان
تول پښتون ژوندون جهان تراشلے وؤ سحر سحر
نـن ئـے پـه یـو ګـل راګیلولـو روګـی بـوګـی کـړم
یـو ارمـان مـو نـن هـم ریـژولے وؤ سـحر سـحر
سـتا نـوم مې پـه څوکـو دَ تیـره تیـره ازغـو ګلـه
پټ پـه زړۀ ښکارۀ ښکارۀ لیکلے وؤ سحر سحر
سر دِ کړو ورتیـټ دَ ګـل دنیـا دِ راځنګزنـه کـړه
غـر پـرے سـتا دَ زلفـو نړیـدلے وؤ سـحر سـحر

یه سپرلیه دا **سائل** او دا پـه حسـن ورک مئیـن
چـا لکـه ریـدے پـه زړۀ داغلے وؤ سـحر سـحر

حسن دِ گل گل او غضب غضب کتل جانانه
مطلب دِ څۀ دے ورانول کۀ جوړول جانانه

ستا لونګین له مِ جولئے دَ ستورو ډکه راؤړۀ
اوس به په ګوتو دَ سپوږمئ غواړی بنړل جانانه

زما دِ هغه لیونی خویونه نۀ هیریږی
چه تندرونه به دِ سترګو پریښتل جانانه

غرمے غرمے دشتے مِ ډیرے دَ خپو لاندے کړلے
چه ستا یادونه راسره تلل جانانه

دَ محبت تصویر هیچا مکمل کړے نۀ دے
لا پکښں نور دی ډیر رنګونه ځایول جانانه

مونږ خو دِ وړے ټول عمری په زړګی تاؤ دَ جبین
مونږ خو دِ ناست نه یو په سوری دَ وربل جانانه

سائل ډیر څۀ زده کړۀ خو یو پوئے شو په دغه هنر
ستا نازولی غم له سترګے تورول جانانه

خبــره ښــه وه خــو زمــا دَ کــار خبــره نــۀ وه
دا خــو پــه د ے چــه دا زمــا دَ یــار خبــره نــۀ وه

چه دَ ګل ګل په شونډو ستا دَ شونډو ذکر نۀ وۀ
دا مِ دَ زړۀ دَ لیـــونی بهـــار خبـــره نـــۀ وه
زما په ځائے خو چه نن تۀ دَ میخانے وتے و ے
نـن خو تـالان ګډ وۀ سـاقی دَ وار خبره نـۀ وه
خبر ے ډیر ے و ے خو ډیر ے دَ عنوانه لر ے
منصـور پـه دار وۀ دَ منصـور دَ دار خبره نـۀ وه
دَ اوسـنو مینونـه ځـومره بـازاری شـوه ژبـه
مینـه خـو داسے دَ لنـډی بـازار خبـره نـۀ وه
ګـیلے دَ میـنے حـل کـوی پـه زړۀ دننـه خلـک
دا خـو څـۀ داسے دَ کـوڅے او لار خبـره نـۀ وه
دَ پښـــتنو مئینـــو ژبـــے وی دَ ســـترګو ژبـــے
داسے پـه زور دَ چنچـنړی اظهـار خبـره نـۀ وه

تـۀ څـۀ خبر ئے چه جانانـه پـه زړګی دَ **سائل**
دومـره داغونـه وۀ چـه دا دَ شـمار خبـره نـۀ وه

دنیا یوه شوه خو زما نه پکښې ځان ورکیږی
هم را نه ځان ورکیږی هم را نه جانان ورکیږی

ستا دَ ښائست ګلاب به څنګ پائی په دے سکړه کښې
زما دَ اوښکو ستر ګو نه باران ورکیږی

زۀ ئے دَ ګوتو نه نیولے هسے نۀ ګرځوؤم
ما نه په دے ښار کښې دَ ټول ژوندون ارمان ورکیږی

زما په ستر ګو کښې دَ دے کوځو ریګونه باد کئے
زما دَ ستر ګو دَ خوبونو نه خوبان ورکیږی

داسے دَ ذات دَ کټے غم بے کیفه کړی یو مونږ
حوصله هر چرته دَ مینے دَ تاوان ورکیږی

غوټے به ورکړم او سینه به پرے راپټه کړم خو
زما دَ ګوتو نه تارونه دَ ګریوان ورکیږی

دغه تیرے دی په هر حال کښې غوښول **سائله**
کۀ رنړا ګانے پکښې هر څو دَ امکان ورکیږی

۷م مئ ۲۰۱۲ء

زړۀ دِ کــــم کنـــه دَ زړۀ مـــراد دِ کـــړم
ودِ تـــــړم کلـــک کنـــه آزاد دِ کـــړم

وے مِ هیـر مِ نـۀ کـړے راتـه وے وئیـل
کلـه مِ هیـر کـړے ئے چـه یـاد دِ کـړم

وے ئے زۀ خو ګل یم ستا په لاس کښ یم
نـۀ یمـه ماشـومه چـه بربـاد دِ کــړم

مـا پـه شـیرینئے کـۀ پـه درخـو نیسـے
وایــه آدم خــان او کــۀ فرهــاد دِ کـــړم

ورک بـه دِ کـړی دا پـردئے پـردئے کـوځے
مـۀ ځـه چـه پـه سـترګو کښ آبـاد دِ کـړم

راشہ لکہ گل مِ شہ پہ زلفو کښں
راشہ چہ دَ خپلو زلفو باد دِ کړم

دلتہ کۀ لمبې کوے خو خاندے بہ
ښہ ئے کشمالے او کۀ شمشاد دِ کړم

وے مِ ستا دَ زلفو دام کښں گیر شومہ
وے ئے کۀ خفہ ئے چہ آزاد دِ کړم

تۀ خو یو کمال دَ بل دَ پاسہ کړے
راشہ چہ سندرہ دَ هیواد دِ کړم

تۀ کۀ ئے **سائل** زۀ هم څۀ یمہ ښہ
اوایہ زاری او کۀ فریاد دِ کړم

۲۲م اپریل ۲۰۱۲ء

موسم

لکـــه بهـــر چـــه وی پـــه زلفـــو ځنګیـــدلے موســـم
لکــــه دننــــه مِ پــــه زړهٔ کښ چـــا وژلـــے موســـم

شبنم په شونډو دَ ګلاب اوښکے په مخ دَ جانـان
دا ژړیـــدلے دے موســـم کـــهٔ غوړیـــدلے موســـم

❀❀❀

شپه

زړهٔ مِ نیـــولے وۀ پـــه سـرهٔ لمبـــه دَ بلـــے ډیـــوے
مـــا تـــر ســـحره ســـتا دَ حســـن وظیفـــه اوکړلـــه

زما په تن تمامه شپه سرے غرغنډے بلید ے
ســتا پــه لمبــه لمبــه یــادونو کښ مِ شــپه اوکړلــه

❀❀❀

شبنم ټولـه شپه ژړېږي پـروت نهـر دَ ګـل پـه غيـږ کښې
په خندا شي چه ځان اووينی سحر دَ ګل پـه غيـږ کښې

تماشـــے پـــه تماشـــو کښې، آئيـــنے پـــه آئينـــو کښې
سړے ډوب کړی دَ رنګونو سمندر دَ ګل پـه غيـږ کښې

کيفيت دَ روح سپرلے شي، سپرلے روح دَ کيفيت شي
ليـونے شي سپيلنے شي، هـر نظـر دَ ګـل پـه غيـږ کښې

په ما رنګ دَ لمبو تو ے کړی، ما ژوند ے کړی ما زلمے کړی
مـا ليـدلے د ے يـو داسے جادوګر دَ ګـل پـه غيـږ کښې

دَ سپوږمۍ پـه پلوشـو ئے ټولـه ټولـه شـپا لامبلـی
راغے قرض ژوند ترِ غواړی، پريوت نمر دَ ګل په غيږ کښې

خدا ے دِ اوکړی چه جانان وی، محبت وی او ارمان وی
خدا ے دِ اوکړی چه سپرلے وی، هم اختر دَ ګل په غيږ کښې

ســـائل ځـــی مـــازيګری لـــه دَ چينـــو او چنـــارونو
ورته کړے اشارے دی، خپل دلبر دَ ګل پـه غيـږ کښې

اور دِ پــه پــانړه پــانړه بــل کــړی دَ ګــل
نــور دِ ســپرلے ســنګار بــدل کــړی دَ ګــل

کـۀ څـوک مـرهم دَ غوټـو شـونډو کـوی
لمبے لمـبے شـونډے دِ ښـکل کـړی دَ ګـل

خنـــدا کښ ژاړی پـــه ژړا کښ خانـــدی
دغـــه ادا بـــه مِ پاګـــل کـــړی دَ ګـــل

الـــوزه مـــۀ خـــو نـــه رنـــګ بـــاد دَ خـــزان
مستـه ځـوانی خـاورے خجـل کـړی دَ ګـل

نـــن مِ دَ دے ویـــرے ســـندره نـــۀ وے
چرتـــه غمـــژن بـــه چاپیرچـــل کـــړی دَ ګـــل

ارمانـــه نـــوم دَ رقیـــب ذکـــر دَ شـــیخ
هســے پیکـــه پیکـــه محفـــل کـــړی دَ ګـــل

دَ ژونـــد پـــه هـــر رنـــګ کښ خبـــرے کـــوی
ســـائل چـــه نـــاز ادا غـــزل کـــړی دَ ګـــل

دا مینه خو سپوږمۍ ده چه وریږی او زریږی
دا جام دے دَ شرابو چه تشیږی او ډکیږی

دا روح مې دَ زخمی لولکۍ تنده ده ارمان دے
دَ یار دَ سوی یاد په ګل خوریږی او تولیږی
زۀ دے مخ ته لوګیږم او لوګے ترې لوګے کیږی
دا سترګے دی کۀ شمعے چه سوزیږی او بلیږی
هم نن دَ دیدن شپه ده هر ګل بل ته غاړه وځی
هم دلته ژوند دَ مرګه دے، قتلیږی او خندیږی
اعجاز دې په دے لارو دَ جانان جانان آواز دے
په دم او په قدم کښې سرے لوئیږی او پاخیږی
دا زمکه عجیبه ده زندګی پرے زرغونیږی
ګل دلته کښې غوړیږی او رژیږی او توکیږی

سائله ځنے شپے دې تر قیامته سحر نۀ شی
یو اور داسے په کار وی چه مړکیږی او بلیږی

۸م مئ ۲۰۱۲ء

دَ زرک جمال کال
یوه دعا

نـــن ده بیـــا دَ جـــولائے نیتهـــه دویمـــه
شـــو پـــوره دَ زرک جـــان اولـــنے کـــال

خدایــه دا کلونــه ډیــر او بختــور کــړے
چه رنګین وی لا د دے نه ورپسے کال

چـــه زرک مِ دَ شـــلمے پیـــړئے ګـــل دے
یویشتمه کړے په دۀ هر کال سپرلے کال

خدایه ژوند دَ سرېتوب ورته عطا کړے
چه هر کال ئے وی دَ ژوند دَ تماشے کال

❀❀❀

لکه چه زۀ یم، ستا په ما ولاړ نظر ته ولاړ
دا سے مے نمر په سر ولاړ دے یمه نمر ته ولاړ

جانان مِ هم ورک شو کوځه ئے رانه هم ورکه شوه
اوس کله چرته یم ولاړ او کله چرته ولاړ

لکه دَ بت مِ حیرانئ کړے سترګے وازے پاتے
لکه دَ مړی یم تالا والا ګودر ته ولاړ

خدایه دَ خپل درباره، خپل دره مِ مۀ اوباسه
زۀ خو په ټول ژوند کښ هم نۀ یمه هر در ته ولاړ

دَ پښتنے مینے احساس ناستی ته پریښی نۀ یو
یو په دیدن کښ دَ یو بل نه بیرته بیرته ولاړ

ما دَ زړۀ درد چرے دَ زړۀ نه بهر پرېښے نۀ دے
په رهګذر نۀ يمه هيڅ کله دلبر ته ولاړ

احساس مِ يوسی په هر وران کلی مِ اوګرځوی
چرته بُتکی ته يم ولاړ، چرته کنډر ته ولاړ

خبر دِ هم نۀ کړم په ځان زير و زبر دِ کړمه
لکه دِ زير به ومه ستا دَ قامت زور ته ولاړ

په خپلو سترګو دَ پردو سترګو ګمان کومه
اوس چه يم کله نظارے دَ پيښور ته ولاړ

چه نۀ ئے تۀ، دَ **سائل** روح به وی روژه نيولے
په کومو سترګو به يم مياشتے دَ اختر ته ولاړ

❀ ❀ ❀

سترګے چه بیمارے شی نرګس شی لیونو
څوک خو ئے راټول کړی چه تس نس شی لیونو

بیا هم کۀ پریوځی نو په سترګو کښ پریوځی
ګل کۀ پاڼړے پاڼړے شی خس خس شی لیونو
څوک هم چه دَ ذات دَ کوره اوځی لیونے شی
شی خو لیونے خو د اولس شی لیونو
مینه چه بازار ته شی سودا ته شی ساه ورکړی
مینه چه تخلیق شی یو په لس شی لیونو
مات چه شی په چا دَ مهربانه نظر ستوری
هله تن بدن سنګ پارس شی لیونو
څۀ سوز خو لری چه اور دَ خپله ځانه اخلی
اوسوزی دَ ځانه چه ققنس شی لیونو

سترګو له مِ راشی دَ **سائل** دَ غزل اوښکے
وخت چه دَ یارانو دَ مجلس شی لیونو

۱۲م اکتوبر ۲۰۰۷ء

پـه ډيـره خاموشـئ کښې هـم ګويانـه دے جانـان
دَ ګــــل کـــهٔ دَ غـــزل دَ خاندانـــه دے جانـــان

راتـول مِ دَ لفظونـو دَ معنـو پـه غيـږ کښې نـهٔ کـهٔ
په خپـل ښائست کښې دا سے پريشانه دے جانـان
زړګـے مِ لا پـــه هـــره لار دَ قتـــل نـــه بـــوږنيږي
ډيــر لـــرے مِ دَ ميـــنے د امکانـــه دے جانـــان
دَ هـر سـړی يقـين پـه مينـه دا سے ټکنـړے شـهٔ
دَ ميـــنے پـــه وطـــن کښې بے جانانـــه دے جانـــان
په دومره پښتونخوا کښې هيچا ځائے په زړهٔ ورنهٔ کهٔ
رالـــوتے دَ وږمـــے دَ ګلســـتانه دے جانـــان
سنګارئے په جولئ دَ فکـر و فـن کښې نـهٔ ځائيږي
راغلـــے دَ فطـــرت دَ لامکانـــه دے جانـــان

يـوازے زهٔ **سائل** ليونے نـهٔ يم پـه دے ښار کښې
هـر څـوک چغـے وهـی چـه دَ ارمانـه دے جانـان

الــــوتے لـــــولکۍ دی اشــــارے لیونیـــــه
پــه لاسـو کښې ئے څـوک شی رانیـوے لیونیـه

اے مــۀ وینــه پــه ویښــه دَ خوبــانو، خوبونــه
پــه غرونــو بــه دِ سـر کــړی لیــونے، لیونیــه
ړندے به دِ کړی سترګے چه ډیر ډیر ورتـه ګورے
بــے واکـــه وی دَ ســترګو پلوشـــے، لیونیـــه
فطـرت چــه پــټ پټـونی پــه پټـو کښې کـوی
پاګــل بــه دے کــړی داسے تماشــے، لیونیــه
رنګـــین دی جـــادوګر دی دَ دامـــانو ګلونـــه
پــه چـل کښې بـه در پــورے کـړی لمبے، لیونیـه
نۀ کانړے څوک راولی، نۀ څوک ګل دے کوڅه کښې
تــر څــو بــه پــه سـر خــاورے بــادوے، لیونیــه

ســـائله دی تصــویر جــوړول ګـــران دَ جانـــان
څــۀ کرښے ورانـــوے، څــۀ جــوړوے، لیونیــه

بدن په زوړ قالب کښې نوی خیال ته چرته رسی
سړۀ چه دَ اوره نۀ شی تیر کمال ته چرته رسی

داغ په زړۀ ښکلے ښکاری، زړۀ په داغ دَ داغه ښکلے
خو دَ حسین جانان دَ زنے خال ته چرته رسی
په ورک جانان پسے کور کور کوڅه کوڅه لټول
چه بنجارے نۀ شی سړے وصال ته چرته رسی
سپرلے، گلشن، گل او گلزار، حورے غلمان او جنت
دَ محبت دَ انتخاب جمال ته چرته رسی
دَ بوډئ ټال په رنګ کښې ډوب سړے اسمان ته وړی خو
دَ لونګینو دَ لونګو ټال ته چرته رسی
مونږه بائیللے دے نظر زمونږه لاس واړۀ دی
دَ محبوبے دَ قلا لوړ دیوال ته چرته رسی

موسم کۀ شی شمال او جانانۀ جانانۀ
ولے **سائله** دَ وربل شمال ته چرته رسی

زما نه خپل جانان وطن په خپل سحر کښ ورک شو
لکه چه ځان رانه په سترګو دَ دلبر کښ ورک شو

خال دِ پرے داغ جوړ کۀ، بنړو دِ پرے پرهر جوړ کۀ
زړۀ خو مِ اوس هم شته خو داغ مِ په پرهر کښ ورک شو
زما نظر او ستا تصویر اور دَ یو بل نه واخست
خدایه دا څۀ اوشو نظر مِ په نظر کښ ورک شو
مازیګرے راشی خاموش تیر شی په غرونو واوړی
شړنګ دَ بنګړو شړق د پائیزیبو په ګودر کښ ورک شی
ګل راله راوړئ کۀ ئے دے چرته پیدا کړی پکښ
رانه مات شوے یو ازغے دَ زړۀ په سر کښ ورک شو
ما دَ اور اور جذبو نه ډک بدن دَ مینے لړۀ
مانه زما دَ بے وسۍ په سمندر کښ ورک شو

څومره بلا بلا خوبانو پرے دعوه لرله
هغه **سائل** دَ یو منکر جانان په در کښ ورک شو

ترڼون

تالــه ســحر دَ محبــت دَ ګــل پــه شــان غــواړم
ســتا پــه ړومبی نظـر دَ ســرو ګلــو بــاران غــواړم

چرته غوټئے موسکئے او چرتـه ګلاب خـور پـه خندا
زۀ خـو سـپرلے هـم پـه مثـال دَ خپـل جانـان غـواړم

ډيــرے ناړامــه ســيلئے الــوزی ســرتوره نــۀ شــے
ملــوکے خيــر دِ دَ ښائســت دَ ګلســتان غــواړم

مــا پــه دے کلکــو زنځيرونــو بنــد پــه بنــد اوتــړۀ
ځــان تــر قيامتــه ســتا پــه زلفــو بنــديوان غــواړم

دَ محبــــت دَ ولولـــــو دَ ســــمندر لهرونـــــه
تــل ســتا دَ سـترګو دَ خمـار پـه دشـت روان غـواړم

چه تاله هره شپه ستا زمکے ته راځی لوبو له
ستوری سپوږمئ دِ په انګنړ کښ دَ آسمان غواړم

په دے جهان کښ به ګل ستا دَ روح اونۀ غوړیږی
زۀ په دے شته جهان کښ ستا خیال له جهان غواړم

بیړئے منم بندے ولاړے دی دَ ژوند په ګودر
خو یو رنړا په ناممکن کښ دَ امکان غواړم

څۀ دی حالات، زړۀ ډوبے ډوبے تورے تورے تیارے
بریښنا بریښنا جبین دَ خپل ماه تابان غواړم

ستا دَ **سائل** شاعری رنګ ستا دَ تصویر دَ سترګو
په آئینه کښ دِ سنګار دَ خپل ارمان غواړم

❀❀❀

زما نه مینه واخلۀ غاړه واخلۀ
هر خوا چه ځې درسره دواړه واخلۀ

ماسره هیڅ نشته بیا هم څۀ چه دی
جانانه دا درسره واړه واخلۀ
پریږده بنګلې او دَ بنګلو ګلونه
دَ محبت دنیا ویجاړه واخلۀ
ژبه دَ سترګو دَ خبرو زده کۀ
سلام په منډه په ولاړه واخلۀ
نن ئې په دې تپه کښې اوې راته
په اجاره دَ ګودر غاړه واخلۀ
پردی ګلونه ګلشنونه پریږده
مزه دَ خپل وطن دَ کاړه واخلۀ
په پردو شونډو تنده نۀ ماتیږی
بوسه د دې شونډو دَ پاړه واخلۀ

کله خو تۀ هم لګې شونډې سپړه
سائله څۀ چه غواړې واخلۀ

۱۴م مئ ۲۰۱۲ء په لاره لاره

اولس جانان کۀ نو دَ تهول اولس جانان به شي
راشه پښتانه خاوره او درېږه آسمان به شي

دَ ژوند په شور کښې ځنې ځنې آوازونه اوره
کۀ ناست ئې پا به ځې کۀ پاڅيدې روان به شي

په تنهائيې کښې وي بې دره بې د ياره سړې
دَ زړونو کور کلي له راشه نو ودان به شي

ستوري خالونه په تندو کۀ دَ وطن دَ ښکلو
تيرې دِ نۀ شي پټولې چراغان به شي

دَ پردي سوري نه پښتو سرو غرمو کښې ښه ئې
دلته به ډير ګران ئې کۀ هلته شوې ارزان به شي

دَ خپل پرهر دَ درد دَ سرو ګلونو ژبه زده کۀ
ګل به پښتانه شي دَ ګل دَ خاندان به شي

ماتول هيڅ نۀ دی مشکل دَ نفرتونو پولے
دَ مينے لار واخلۀ يقين به شے ايمان به شے

بيا به تمبيرى دَ پلکونو ګزارونه درنه
دَ ستمګرو مينه اوکه نو سندان به شے

ئے خو افغان خو دَ دے خپل نوم نه بګنيږے ولے
په آئينه کښ ځان ته اوګوره افغان به شے

تۀ چه ازغے ئے نو ازغے خو دَ ګل کار نۀ کوی
دَ ګلو تخم شه نو ګل او ګلستان به شے

سترګے پيدا کۀ دَ ژوندون دَ حقيقت ليدو له
تۀ کۀ تيارۀ هم ئے دَ نمر غوندے روښان به شے

يا بنجارے شه يا ملنګ دَ پښتنو دَ کوڅو
سائله دا اعزاز حاصل کۀ شاه جهان به شے

❀❀❀

دَ ژوند پـه دار دِ اودرولے یـم پښـتون ارمانـه
په دے قاتل قاتـل ماحول کښ دَ ژوندون ارمانه

پـرون دِ هـم تنهٔ تنهٔ ګریـوان ؤ پـروت پـه سینه
نـن دِ هـم سـرهٔ سـینه پـه وینـو دَ پـرون ارمانـه

هـر څـوک دِ هـر راتـه کیـدلی ګـل تـه اور لګـوی
دَ پښـتنو دَ زرغـون شـوی سـباوون ارمانـه

دَ دے دنیـا دَ شـب پرسـتو ډلـه لویـه شـوله
دَ هر طرف نه ستا په خونه دے شب خون ارمانه

زهٔ ئـے پـه زړهٔ پـورے نیـولے وړم اودریږمـه نـهٔ
حـالات زمـا نـه جذبـه تـروړی دَ بـدلون ارمانـه

په زړهٔ مِ داغ اوسه مسکے اوسه چه مړاوے نهٔ شے
لکـه ریـدے مِ کـړلے لـوئے پـه ځیګـر خـون ارمانـه

شپه بلا لویه ده، بلا مزل په سر پاتې دے
شوګیروم دے دَ خوبونو په زنګون ارمانه

سترګو مِ هم دا دی په وینو سرے جامے اغوستی
زما په خپلو پاکو وینو کښ ګلګون ارمانه

غرې مِ زخمی دے خو چه ورک قام به ئے واوری کۀ نۀ
زما په زړۀ کښ دَ ترون او دَ پاڅون ارمانه

دَ پیر روښان، دَ خوشحال خان، دَ باچا خان په خاطر
ماله جذبه راکه دِ نوی زړۀ چاؤدون ارمانه

یوه تپه مِ کۀ خو هر غوړ ته مِ اورسوه
زما دَ خپل لیلے لیلے وطن مجنون ارمانه

بیرته به راشم ستا **سائل** به تاته اوسپارمه
ورک یم په ځان پسے دَ خپل ځان په لټون ارمانه

❀ ❀ ❀

زما دَ ژوند تصویر په خپل زړۀ کښې سنبال ساتۀ
ډیر مِ وارۀ دی ارمانونه لګ پرے خیال ساتۀ

رنګ او رنړا ورله زما دَ زړۀ دَ داغه اخلۀ
دے لاله زار له چه راځے په جبین خال ساته
کۀ په غرمو کۀ په لمبو کښې وی دَ مینے خیاله
دَ انتظار سوے دَ جانان پورے اتال ساتۀ
تیره وی ډیر دَ نالیدلو ازغو پټ دړدونه
لرے په خیال ګوتے دَ ګلو په دیوال ساتۀ
کۀ لاله زار شی کۀ سالو دَ زړۀ دشتونه
دسمالے کیږی پرهرونو له دسمال ساتۀ
ډیر وی درانۀ پردی رازونه پخپل زړۀ ګرځول
کۀ په همراز یقین لرلے شے همخیال ساتۀ
جان بے ابرو دِ نۀ کړی، دا دَ نن ګستاخے سیلئے
په ډیر هنر ګورئے عظمت دَ خپل جمال ساتۀ

سائله مۀ زانګه دَ دے جواب دَ طمعے په تال
خو تۀ په خپلو لیونو سرګو کښې سوال ساتۀ

سازونه چه غمژن شی او غمژنې شی سندرې
په زړونو باندې اولګی شتهٔ منې شی سندرې

ورتې چه شی دَ هجر په ورتو ورتو لمبو کښ
نور خلک په دړد پوئې کړی چه دړمنې شی سندرې

څهٔ ډیر دَ ځان ځانئې دَ کفر دور شو ملګرو
په داسې وخت کښ غتې پیرزوینې شی سندرې

آخر مونږه به ځان ځان ته په کومو سترګو ګورو
زمونږ نه چه په سرو اوښکو پښتنې شی سندرې

مونږ تول چه هم دَ مینې هم سندرې قاتلان یو
محسوس به ئې کړو څنګه کهٔ غوښتنې شی سندرې

سائله ژوندون ګران شی په هغې کلی محلت کښ
په کوم کلی محلت کښ چه دشمنې شی سندرې

ورانے مِ په مخ دَ اوښکو لارے کړی او لاړۀ شی
خوږ زړۀ مِ په مړو بڼړو نوکارے کړی او لاړۀ شی

راشی حواله مِ خبر لوخے تنهایئے ته کړی
ناستے په بتکی کوترے پارے کړی او لاړۀ شی
راشی او دَ لیچو نه ګجرے دَ ګلو اوباسی
ماته ئے جولئے ته راګزارے کړی او لاړۀ شی
راشی او دَ قهر نه په مخ زلفے راخندۀ وهی
نوے زولنے راته تیارے کړی او لاړۀ شی
راشی او دَ سترګو ریدی ګلی مِ په زړۀ کیدی
سترګے مِ نرګس هسے بیمارے کړی او لاړۀ شی
راشی او وسعت راله پیدا په فاصلو کښ کړی
ټولے خوش فهمئ راله هوښیارے کړی او لاړۀ شی
راشی او راخخ مِ کړی په چاؤدو شوندۀو اور نظر
خپلے لیونئے سترګے خمارے کړی او لاړۀ شی

راشی دَ **سائل** دَ زړۀ پولئے په ټق ټق ماتے کړی
خوب وړے جذبے ورته بیدارے کړی او لاړۀ شی

داؤ دِ کـرم پـه یـو نظـر زړګیـه جـوارګره
یـــه زمـــا مئینـــه لیونیـــه جـــوارګره

اوبائله تصویر خو تصور ئے رانه مۀ بائیلۀ
یـه پـه جـوارئے ناسـته لالیـه جـوارګره
نـن دِ بیا پـه پیغلـو امـانی ګلونـه اوشـیندل
یـــه زمـــا دَ دشـــتو پســـرلیه جـــوارګره
ســپارے محبـت دَ محبـت پـه دشــمنانو
یـه زمــا ســادۀ ځلمیــه جـــوارګره
تش په لنګ کښ بس کۀ نو هم پاتے به سرے شے
دومـره خـو کـولے شـے سـړیه جـوارګره
څۀ نه څۀ خو مونږ ته هم دَ ژوند رنګونه پریدۀ
یـه دَ ژونـدون رنګـه ګلالیـه جـوارګره

تۀ چه هر څۀ ئے دَ خپل **سائل** سترګو کښ اوسه
یـــه زمـــا قاتلـــه یـــه زړګیـــه جـــوارګره

دَ ماشومانو سندره

ما ئې دَ ستورو نه په زور راتختولې ګوډئې
په زما ښکلې ګوډئې، ښکلې ګوډئې ښکلې ګوډئې

ما لکه ګل دَ ګل دَ څانګې شوکولې ګوډئې
په زما ښکلې ګوډئې، ښکلې ګوډئې ښکلې ګوډئې

راځه چه لوبې اوکو دواړه ګوډئې
زار ګوډئې ښکلې ګوډئې
کینه خوند نۀ کئ په ولاړه ګوډئې
زار ګوډئې ښکلې ګوډئې

تۀ پرون چرته وې دَ چا سره وې تلې ګوډئې
په زما ښکلې ګوډئې، ښکلې ګوډئې ښکلې ګوډئې

چه زۀ او تۀ وې نور څۀ نۀ وې ګوډئې
زار ګوډئې ښکلې ګوډئې
هر څوک زمونږ په تماشه وې ګوډئې
زار ګوډئې ښکلې ګوډئې

تا شونډه ے سرے کړے ما دِ سترګے تورولے ګوډئے
یـه زما ښـکلے ګـوډئے، ښـکلَے ګـوډئے ښـکلے ګـوډئے

زمونږ په چم کښې بـه وادۀ وی ګـوډئے
زار ګوډئے ښکلے ګوډئے
پکښې راغونډه به ټول وارۀ وی ګوډئے
زار ګوډئے ښکلے ګوډئے

وړو بـه نکریـزے وی وارۀ بـه ډلے ډلے ګـوډئے
یـه زمـا ښـکلے ګـوډئے، ښـکلے ګـوډئے ښـکلے ګـوډئے

پـه هـر طـرف بـه تماشے وی ګـوډئے
زار ګوډئے ښکلے ګوډئے
زمونږ جامے به سرے لمبے وی ګوډئے
زار ګوډئے ښکلے ګوډئے

چـا بـه اغوستے غرغـرے وی چـا بخملے ګـوډئے
یه زما ښـکلے ګـوډئے، ښـکلے ګـوډئے، ښـکلے ګـوډئے

څوک به وادۀ، څوک به ودیږی ګوډئے
زار ګوډئے ښکلے ګوډئے

پکښې به لوئې واده ګډېږي ګودئې
زار ګوډئې ښکلې ګوډئې

وي به جذبې لکه لولکې الوتلې ګوډئې
يه زما ښکلې ګوډئې، ښکلې ګوډئې، ښکلې ګوډئې

وئ به په تمبل کښې سندرې ګوډئې
زار ګوډئې ښکلې ګوډئې
مئينې جونه زور ورې ګوډئې
زار ګوډئې ښکلې ګوډئې

وي به چاپيره آوازونه بلې بلې ګوډئې
يه زما ښکلې ګوډئې، ښکلې ګوډئې، ښکلې ګوډئې

❀❀❀

پہ نہ خندا کښې دِ پہ شونډو کښې خندا جوړہ کړۂ
ماتــہ دِ یــہ ښــکلیہ ګرانــہ خامخــا جــوړہ کــړۂ

چـہ ستـا پـہ یـاد کښې زۂ یـوہ سـندرہ هـم اولـیکم
پـہ زړۂ کښې وایـم دا خـو مـا نـوے دنیـا جـوړہ کـړۂ
تــا دَ شــپے اوښــکے دَ ګــلاب پــہ مــخ راڅنډ وهلـے
تا و ے شبنم د ے ما تـرِ ټول ژوند لہ رنړا جوړہ کړۂ
خدائے وو د دِ ے دنیا تـړون پـہ نـوم دَ مینے کـړے
چہ مینہ خلکـو تـہ شـوہ خلکـو تـرِ ګناہ جوړہ کـړۂ
حسن دِ لګ خور وۀ چہ زلفے دَ پـرے هم خورے کړے
تۂ خـو پـرے لـوبے کـوے مـالـہ دِ سـودا جـوړہ کـړۂ
دا زلزلــہ راغلــۂ کــۂ ســتا دَ خپــو ښــکالو اورمــہ
یـــرہ دا ولـــے مِ بـــے وارہ زړۂ درزا جـــوړہ کـــړۂ

تــا شــائد هــر چاتــہ پــہ دغســے نظــر ورکتــل
ســتا دا کتــل څــۂ وۀ **سائل** تــرِ تمنـا جــوړہ کــړۂ

❀❀❀

تـهٔ ځـان لـه تماشـه وے دَ ګلونـو پـه جـامو کښ
زهٔ ځـان لـه وؤم ګـلاب دَ پرهرونـو پـه جـامو کښ

ستا یاد دَ سرو لمبو، سرو غرغندو مازیګرے وؤ
مـا کـړے انتظـار وؤ دَ اورونـو پـه جـامو کښ

تـل وړی، زمـا دَ ویخـو ویخـو سترګو نـه خوبونـه
سـتا سـترګے خوبـولے دَ خوبونـو پـه جـامو کښ

زمـا او سـتا دَ میـنے لیـونئے سـندرے غـواړی
سـپرلے دَ فطرتونـو دَ رنګونـو پـه جـامو کښ

زهٔ مست لکه "ریدے" یم دَ داغونو پـه جـامو کښ
تـهٔ خـوب لکـه دَ ګـل ئے دَ خـالونو پـه جامو کښ

تـا وے راتـه **سائله** دا تـهٔ چرتـه رانـه ورک شے
مـا تـهٔ سـنګارولے دَ خیـالونو پـه جـامو کښ

جون ۲۰۱۲ء

خدایه چه نن خو مِ دَ چرته نه جانان راولے
چه جانان راشی په شبو شبو باران راولے

چه نمر سپوږمئ هم ورله لوبو له راتلۀ اوغواړی
خدایه څۀ داسے پسرلے په ګلستان راولے
چه ځان له ځان له دَ خالونو نه رنړا یوسی
خدایه زمونږ محفل ته ستوری دَ آسمان راولے
هسے مِ نه تلے دَ زخمونو دَ انګنړ نه تیرے
هسے مِ نۀ وے چه زما ماه تابان راولے
دَ دے سمسورو ګل دامانو دَ خاطره بخته
زما حسرت زما ارزو زما ارمان راولے
زما دَ زیړ رنګ نه زما جانان خوندونه اخلی
خدایه په دۀ باندے سپرلے په ما خزان راولے

سائل خو مینه دَ نفرت دَپاره نه وه کړے
خدایه په هغو شونډو هم چرته قربان راولے

جانان په یو لاس کښې لمبه په بل کښې ګل راکوی
ما ترِ قربان کړے چه رنګونه دَ غزل راکوی

نور به په لار دَ زړۀ دَ وینو څاڅکی نۀ شمارمه
چه دَ بنړو په څوکو نښه دَ منزل راکوی
ما لکه ګل لوبے دَ زړۀ په پرهرونو کړی
جانان به ماله خامخا ځائے په وربل راکوی
وا به ئے نۀ خلم زۀ دَ خپل ارمان جذبه پیژنم
کۀ څوک جنت دَ یار دَ سترګو په بدل راکوی
دَ اوښکو رنګ دَ زړۀ په وینو کښې ګډوډ ورکوۀم
بیا به څۀ وائے چه تصویر نامکمل راکوی
سترګے ئے بیرته په هغے ګوټ پیر راواړولے
یو داغ دَ خوګ زړګی دَ داغ دَ پاسه بل راکوی

سائله ځان آزادول ترِ لوبے توقے نۀ دی
دَ زلفو هر ول ئے زما مرئے له ول راکوی

❀❀❀

چه دلداری زدهٔ کوؤم غیرېے دَ دلبر لـه راشم
چـه دلبـر سـتایمه دَ خپـل غـزل هنـر لـه راشـم

لکــه دَ دړد دَ خپــل پرهــر دَ غیــرېــے والوزمــه
حالات مِ ژوبل کړی پـه بیرتـه خپـل پرهر لـه راشم
لکـه دَ نمـر ورپسـے ټولـه ورځ دنیـا چنـړ کړمـه
خو چه زیـړے مـازیګـرے شـمه ګـودر لـه راشـم
چه دَ حالاتو سره نـوی جنـګ تـه ځان جوړوؤم
ستا دے قاتل قاتل کاواک کاواک نظر لـه راشم
لکه دَ شور دَ خاموشئے شونډو کښ نهٔ ځائیږم
زهٔ دَ ژوندون دَ پاره ستـا دَ شونډو شر لـه راشـم
لکه ګلاب پـه اوښکو اوینځم بیدار زخمونـه
چـه تصـور دَ خپـل اودهٔ اودهٔ سـحر لـه راشـم
دَ خیـال مارغـهٔ یمـه لمبـو پـه سـر اخسـتے یمـه
چه کوم چنار له دَ وطن کوم یـو ښښـتر لـه راشـم

چه ستا نه بیل یمه **سائل** یم لکه خاورے ایرے
شمه باچا چه ستا کوڅے له او ستا در لـه راشـم

داسې مِ کلک په زړګي ليک دے دَ جانان تصوير
زړۀ به مِ وران شي کۀ دَ زړۀ نه مِ کۀ وران تصوير

زړګي مِ وانۀ خستو شکل دَ يقين دَ تصوير
چه ستا دَ زړۀ نه مِ وران نۀ کړو دَ ګمان تصوير

ځان ته حيران يمه، چه زۀ ځان ته حيران ولے يم
ماته دي داسے راکتلي ستا حيران تصوير

په لاس کښې نۀ راځي په څۀ هنر ئے لاس ته کړمه
داسے مِ تار تار دے دَ تار په تار ګريوان تصوير

په دے لمبه لمبه منظر کښې مِ اور اور سترګو ته
څومره حسين ښکاري دَ ګلو دَ باران تصوير

چه ئے جنون ستا دَ نظر راټولولے نۀ شي
تا خپل **سائل** کۀ ياره داسے پريشان تصوير

Download from: aghalibrary.com

دا دَ سائل زړهٔ دے په دے کښې به لمبے هم وی
په دے لمبو کښې به جانان جانان سپرلے هم وی

خدایه په هر ځائے کښې دَ سکنړو ښکلو تخم ډیر کړے
چه دَ هر چا په دیوال یو نیم کشمالے هم وی
ستا په اقرار کښې دے انکار او په انکار کښې اقرار
ما اوریدلی چه دَ ګل سره ازغے هم وی
زړونه بائیلل اسان دی زړونه ګټل ډیر ګران دی
دَ محبت په جوارئے ناست لیونے هم وی
هجر کافر مسلمانئے ته ښکلی هم نهٔ پریږدی
دَ جانان ګل شونډو نیولے یو پترے هم وی
ماته حیران حیران زیر زیر وارخطا ولے ګورے
چه باران نهٔ کیږی نو مړاوے منجرے هم وی

سائله ګل دَ مینے صرف په ربشتیاؤ پائی
په تصویرونو کښې خو رقص هم وی نغمے هم وی

۸م جولائی ۲۰۱۲ء

دَ زړۀ بــازار مِ غوړیــدلے هــم دے وران هــم دے
چه بے جانانـه دے سپرلے هم دے خزان هم دے

حسن خور وؤر دے چرته چرته پسے منډه اوکړم
حیــران ولاړ روح مِ ولاړ هــم دے روان هــم دے
زۀ ستا آواز اورمـه درځـم خـو آخـر چرتـه درشـم
چـــا پیره تکنـــړه غرمــــه ده بیابـــان هـــم دے
دا راتــه چـا اوکاتـۀ دا ســالو دَ چـا ښـکاره شـو
دا چـه پـه هـر طـرف لمبے هـم دی بـاران هـم دے
موندے هیچا نۀ دے په دے بے قرارئے کښ قرار
کۀ محبت دَ ژونـد حاصـل دے نـو ارمـان هم دے
دَ دے معیـار کۀ دے نـو دے ښـکلا ښـکلا او مینـه
دلته کښ هر څوک ملنګ هم دے شاه جهان هم دے
دَ پښـتنو مئینو خپـل خواګۀ دی خپـل درانۀ دی
دلتــه هــر څــوک بـلا هوښـیار بـلا نـادان هـم دے

سائل تـه صرف څوک پـه سترګه دَ سائل مۀ ګـورئے
سائل سائل دے خـو دَ ډیرو زړونـو خـان هـم دے

۱۲م جولائی ۲۰۱۲ء

ستا دَ خال شغله شغله رنړا دَ قیامتونو وه
ستا هره وړۀ لویه ادا دَ قیامتونو وه

خپله ستا دَ زړۀ درزا به خنگ تصویر کومه زۀ
ستا خو دَ تصویر دَ زړۀ درزا دَ قیامتونو وه
نن دِ دَ جبین نه زلفے یو خوا بل خوا شوے وے
نن خو په وریځو کښې بریښنا دَ قیامتونو وه
تۀ خو سپرلی وچ په زور واپس راستنولے شے
ستا خو په خبرو کښې خندا دَ قیامتونو وه
ځان ته چه مِ اوکاتۀ خپل ځان راسره هم نۀ وؤ
ستا دَ محبت دَ غم سودا دَ قیامتونو وه
وؤ به په دنیا کښې به هم ښکلی وؤ ښائست به وؤ
وؤ خو په دے باب کښې پښتونخوا دَ قیامتونو وه

یه **سائله** دا سپرلے او دا مینه او دا جانان
خور پرے لاله زار څۀ وؤ صحرا دَ قیامتونو وه

یکم جولائی ۲۰۱۲ء

لګ دَ ګزارے لګ دَ ګزران شه جانانه
بس دے کنه اوس خو مِ جانان شه جانانه

ګرانه به شی ګرانه دَ جذبو نه مِ ګرانیږه مهٔ
ډیر دَ ګرانیدو نهٔ یم اسان شه جانانه
ستا دَ یاد ګلونه مِ دَ زړهٔ په دشت کښ اوچ نهٔ شی
بیا پرے په شبو شبو باران شه جانانه
مړ مِ کهٔ خو سترګے کهٔ په تلو کښ راستنے لږے
نن خو په ما دومره مهربان شه جانانه
ګل چه کوم ارمان شی په ارمان دَ ریژولو وی
تهٔ مِ ګل دَ مینے دَ ارمان شه جانانه
تهٔ لکه سپوږمئ زما دَ زړهٔ زمکے له راشه نن
تهٔ زما په سر باندے آسمان شه جانانه
کله څاڅکی څاڅکی کله شړق کښے وربے شبے
هر چرته چه ئے نو رراوان شه جانانه

راؤړه دَ خپل زړهٔ درزا زما دَ زړهٔ درزا له نن
راشه دَ **سائل** دَ ژوند داستان شه جانانه

۲م اګست ۲۰۱۲ء

مــونږ دَ ســپرلی ذکــر پــه ژبــه دَ جانــان کــوؤ
لکه شبنم په ګل کښ وریت ژوند دَ هجران کوؤ

مونږه په هر موسم کښ بے جانانه نشت نیمګړی
مـونږه پـه هـر موسـم کښ دغـه یـو ارمـان کـوؤ

صـبا لـه بیـا مـو دَ وصـال دَ شـپے دَ یـاد نیتـه ده
صــبا بــه تولــه شــپه دَ اوښــکو چراغــان کــوؤ

یـو امتحـان ختم کړو بـل لا ختم شـوے نـهٔ وی
تیــارے هــره ورځ دَ نــوی امتحــان کــوؤ

دَ دشت دَ ګـل تنده به ماتـه کړو دَ زړهٔ پـه وینـو
خـو بـه پـه خـواره خولـهٔ سـوالونه دَ بـاران کـوؤ

بـل شـان خـو وی دَ پښـتـونخوا دَ مئینـانو میـنـې
اوســو پــه زمکــه دیدنونــه پــه آســمان کــوؤ

حسن او ژوند، مینه او درد مو دَ یو لاس ګوتې دی
ســودا دَ دړد هــم دَ ګلونــو پــه دکــان کــوؤ

مـونږه دَ زړونـو پـه انګنړ کښې پـه غمژنـو نغمـو
مـونږه پـه زړونـو بانـدې چـور کـوؤ تـالان کـوؤ

مــونږه دَ فــن دَ تصــویرونو دَ دنیــا خلــک یــو
سائله مـونږ دَ خیـال پـه ګوتـو کښې ګزران کـوؤ

۞ ۞ ۞

دَ ګل خندا او کۀ دَ ګل په شان ژوندون په کار دے
زړۀ سلامت بۀ د ے کۀ دا سے زړۀ چاؤدون په کار دے

ښکلی بلا دی خو دَ مینے پښتو نۀ پیژنی
دَ مینے یو جانان په کار دے خو پښتون په کار دے

زما دَ دے جذبے عنوان په کار دے رنګ او تصویر
دَ دے دنیا رنګ ستا دَ سترګو په مضمون په کار دے

تش سکون بے، بے قرارئے نه یو بیمار تکے وی
دَ بے قراره زړۀ په غیرږه کښ سکون په کار دے

صبا مِ خود شته چه مِ نن هم شته پرون مِ هم وؤ
زما صبا او زما نن لکه پرون په کار دے

زما وطن زما جهان لکه سادر دَ سپرلی
ستا دَ سالو غوندے ستا ګل بدن ګلګون په کار دے

دوارہ جهانه راتـه ښـکاری پـه د ے دوؤ سـترګو کښ
لکه دَ کوندۀ ے ورته نر غوند ے کونتون په کار د ے

چـه کـړی زمـا افکـار زمـا دَ ژوندانـه سـندر ے
مالـه زمـا دَ خـپلے ژبـے افلاطـون پـه کـار د ے

ډیـر دی لنـډ پـاری دی بـے کـاره دَ بـدلون خیالونـه
کۀ بدلون حق وی په خیالونو کښ بدلون په کار د ے

دا انتشـار او پـه جـذبو کښ تضـادات دَ څـۀ دی
دا مونږ ته وائی پـه صفونو کښ سمون پـه کار د ے

مینـه درخـو ، مینـه شـیرینه او لـیلے پـه کـار ده
مئین آدم، مئین فرهاد ، مئین مجنون پـه کار د ے

خـو یـه **سـائله** څـوک بـه تالـه درکـړی تـار دَ زلفـو
پـه دغـے تـار دَ لیونـو زړونـو تـړون پـه کـار د ے

❀❀❀

نمر به په یو لاس کښې په بل کښې به سپوږمئې درکوؤم
ویریږه مهٔ جنون دَ نوے زندګئې درکوؤم

تهٔ دَ آسمان دَ تهال اووهٔ لړونه لاسو ته کهٔ
زهٔ به شغرب او دَ مغرب پورے تهالئې درکوؤم

ستا هوښیارئې راته راکړے سرېتوب دَ مینې
خو زهٔ دَ دے نه لګ سبق دَ نادانئې درکوؤم

تا دړے وړے کړهٔ په یو نظر کتو آئینه
زیاتے کوؤم چه تا ته نوم دَ ښاپیرئې درکوؤم

هغې "آدم" نغمه نغمه کهٔ تا فرهاد لیونې
شرینې تاله به تصویر دَ درخانئې درکوؤم

عشق راته وے یوه تحفه کهٔ زما هم قبوله
خوب په خنګل دَ شوګیرو دلئې دلئې درکوؤم

خال ئے پہ مخ دَ وریځو ګدم دَ زړۀ دَ تړمو وینو
زۀ غــازه نــۀ درکــوؤم حســـن دَ هســتئے درکــوؤم

تـۀ چـه تـر ځو دَ سقراط غونـد ے خبـر ے کـو ے
زۀ بـه تـر هغـے دَ تربـو زهـرو پیـالئے درکـوؤم

دَ بربـو ویـش چـه چـا کـوؤ هغـه هـم دغسـے وؤ
تــۀ راکــوه غمونــه زۀ بــه خوشــحالئے درکــوؤم

نــن چــه دِ لاس راکـۀ او مــا درنــه لاس اوتختــوؤ
ما و ے خوږیږمه چه لاس پولئے پولئے درکوؤم

ماتــه خــو ســتا دَ دلبـرئے هنـر نیمګـړ ے ښـکاری
زۀ بـــه هنـــر تاتـــه دَ نـــو ے دلـــدارئے درکـــوؤم

پـه زړۀ دِ وران مـۀ شـه تصـویر دَ پسـرلی **سائله**
پـــه تبســـم بـــه اشـــار ے کلـــئے کلـــئے درکـــوؤم

❀❀❀

ګلاب ګلاب د کرم ګلاب د راکه
سوال م په زړهٔ تیر شهٔ جواب د راکه

زهٔ دَ حساب په مضمون نهٔ پوهیدم
تا تر حساب لر کهٔ کتاب د راکه
تهٔ په سندره کښې سلګو اونیوے
ماله د درد راکهٔ رباب د راکه
سین سیلاب مینه تړقیدلے هجر
سراب د راکهٔ خو دریاب د راکه
دا خو م لا تر شونډو اور واخستو
ما خو وے جام دَ مئینو تاب د راکه
دَ پریشانو زلفو خیال د راکه
خیال کهٔ د راکهٔ پیچ و تاب د راکه

دریاب دریاب د کړے **سائل** ته سترګے
دریاب د راکهٔ خو غرقاب د راکه

زړۀ ته

ما درته وے زما شاعر زړګيه
چه نۀ ځو نۀ ځو دغے ښار ته نۀ ځو
ځۀ به تۀ سوزے ځۀ به زۀ سوزمه
دغے لمبو دغے انګار ته نۀ ځو

خو تا به وے دا دَ ګلونو ښار دے
دا دَ وګمو او دَ رنګونو ښار دے
دلته دمه اوخوری هر سترګے نظر
دا دَ خوګو خوګو خوبونو ښار دے

دلته دَ زړۀ دَ داغ په ګل وريږی
دَ پاغوندو هسے شبنم دَ جمال
دلته کښی هر نظر دَ مينے تحفه
دلته کښی دم دلته قدم دَ جمال

اوس مِ په ځان کښی رانغښتلے نۀ شے
اوس راله اوښکے پاکولے نۀ شے

❀ ❀ ❀

تاتــه مِ کولــه یــو خبــره رانــه هیــره شــوه
دا لکـه چـه جنـګ لـه تلمـه زغـره رانـه هیـره شـوه

مـال نـوی جهـان تـه بیـا دَ نـوے میـنے غـګ کـوۀ
دشــتے تــه چــه لاړمــه ســندره رانــه هیــره شــوه

مــا هــم دَ وړو ســره کــوتره خپلــه پــارۀ کــړه
درز مِ زړۀ نــارے کــۀ بــازیګره رانــه هیــره شــوه

داسے ستا دَ ژوند پـه لیـونئے قصـه کبنې ورک شـومه
خپلــه لیــونئے قصــه دَ ســرۀ رانــه هیــره شــوه

ستا دَ خبرلوس یاد دَ موسکی موسکی تصویر نه زار
شــپه لکــه بــلا وه تــر ســحره رانــه هیــره شــوه

ستا **سائل** چه اوچ پاړونه ستا پـه شونډو اولیـدل
خپلــه لیــونئے تبــه شــیبره رانــه هیــره شــوه

جولائی ۲۰۱۲ء پیښور

غیږے ورکوی مئین په دے ورځ دَ سحر نه پس
خلک په دیوال اولی نکریزے دَ اختر نه پس

څنګه شی قلاره قلاری څنګ تماشے خورے
څنګه خاموشی شی په ګودر دَ مازیګر نه پس

اوس مِ دَ فطرت دَ طبیعت نه حیرانی نۀ ځی
ستا دَ هغے یو ماشوم حیران نظر نه پس

هغسے کاتۀ هغسے نوے لیونئ سترګے
درد مِ کوو ستا دَ بنړو ذکر دَ پرهر نه پس

هیڅ پکښ جوړ ستا دَ غلا کولو دَ معیار نۀ وۀ
رانغلے دننه زما زړۀ ته دَ کنډر نه پس

رنګ خو دَ محفل هغه دوه سترګے وی چه دا نۀ وی
خوند به دَ محفل څۀ وی **سائله** دَ دلبر نه پس

دلته په هر ګوټ پیر کښ یو نۀ یو قاتل ولاړ دے
هغلته دلته، دلته هلته عزرائیل ولاړ دے

هیڅ شے رپ نۀ وهی کۀ باد ؤ کۀ باران اودریدو
کۀ سمندر دے کۀ دریاب کۀ رودنیل ولاړ دے
دَ ژوندون هره لاره یو نۀ یو ګنړکپ نیولے
دَ کار په هره دروازه کښ یو جاهل ولاړ دے
ناویشتی خلک هم تړق پړق کوی ټوپونه وهی
هر چاته خپل احساس په مثل دَ بسمل ولاړ دے
لاس په موټئے، موټے ئے تش چه کری څۀ اوکری
قلبه ولاړه ده، دهقان حیران په کِل ولاړ دے
ځان دَ هر چانه داسے تښتی لکه سیورے دَ ځان
هر څوک دَ ځان سره په فکر کښ واصل ولاړ دے

دَ خاموشئے دَ تورے شپے دَ سر نشه ماتوی
دَ تنهائیے دَ شپے په کومی کښ **سائل** ولاړ دے

❀❀❀

محمد یار یار ته

زما شاعره لیونیه خطا کاره یاره
دَ خپلې رائې په ګناه بانـدې سنګساره یاره
ته په انکار کښې بوسه اخلې دَ اقراره یاره
ځار شمه ځار ستا دَ ساده ساده انکاره یاره
یه دَ تازه تازه جمهور ړومبې ړومبې شهیده
ستا بې بها وینه به نۀ ځی بې بهاره یاره
تۀ ځان په یو قدم تر عرشه پورې مۀ رسوه
کینه قلار دَ درویشانو دَ رفتاره یاره
مونږ کۀ دَ اوښکو، کۀ دَ ګلو امیلونو یوسو
تش به راځو دَ جاګیرونو دَ بازاره یاره
شائد چه تا به لا تراوسه اوریدلی نۀ وی
دَ لویو لویه وی دَ خوارو برخه خواره یاره
تۀ دَ خوارانو برخې ژاړې دَ خوارئ په وخت کښې
خلک خو وائی، وی دَ خوارو برخه خواره یاره
دغه ګناه هم ناکافی ګناه خو نۀ ده کنه؟
چه دِ عاجزه نۀ وه ژبه دَ اظهاره یاره

يــه دَ هيــواد دَ ويــنے تــرم او تــازه ثاڅکيــه
شائد سمسور شی ستا سنسار ستا دَ سنګساره يـاره

تـا کـۀ ګټلـی نـۀ دی هـيڅ هغـه بـائللے نـۀ ئـے
چـه پـه خپـل قـام کښ سرے پريـوزی دَ اتبـاره يـاره

مونږ څۀ په ګرانه ځان دَ خلکو پـه قطار کښ ځائے کړو
خلـک مـو څـۀ اسـان بهـر کـړی دَ قطـاره يـاره

دا لارے دغســے دی دا لارے بــه دغســے وی
تـګ هـم پـه دے لارو دے، مـۀ بـدلوه لاره يـاره

مــالوچ راوړه خــو دَ بــولئ وختونــه مــۀ هيــروه
دَ خپـل ښائسـته يوسـف دَ حسـن خريـداره يـاره

دا دَ پيـړو قيصـے پـه ورځـو شپـو کښ نـۀ سپينيږی
خپــل پيښــور تــه ځــه راځــه دَ کنـدهاره يــاره

تاســره مــنم دَ لفظونــو لښــکرونه شــته دے
خـو ډيـر ئـے مـۀ پريـږده بے واګـو بے مهـاره يـاره

کـار تـه خيالونـه او خيـالونو تـه خپـل کـار اوسپاره
يــه پــه خيــالونو مــزين غنــی ســرداره يــاره

دَ خپــل جانــان وطــن دَ نــوے مــرحلے پــه خــاطر
تــول نظــر واړوه هنــر تــه محمــد يــاره يــاره

❀ ❀ ❀

کار چه دَ سپرلی هم دَ لمبې شي سرې څۀ اوکړي
زړۀ چه پکښې داغ لګه ريدې شي سرې څۀ اوکړي

ما خو راز دَ مينې پټ دَ ځانه هم ساتلے وۀ
اوښکې چه دَ سترګو نه راتوې شي سرې څۀ اوکړي
ما خو زړۀ په ډيرو پرهرونو کښې هم پټ کۀ خو
شونډې چه پارې اونيسي پترې شي سرې څۀ اوکړي
نور کۀ راته خپل نۀ وائي حق لري پردې به يم
خپل ځان چه دَ خپل ځانه پردې شي سرې څۀ اوکړي
کرم هم دَ ګل کړې وۀ شوی هم ګلونه وۀ
ګل چه دِ په سترګو کښې ازغې شي سرې څۀ اوکړي
سترګې خو سړې داسې مدام ترلې هم نۀ شي
سترګې چه دَ چا په چا خوګې شي سرې څۀ اوکړي

مونږ خو انتخاب **سائله** کړې وۀ دَ نيغې لار
نيغې نيغې لارې چه کږې شي سرې څۀ اوکړي

۱۱م اپريل ۲۰۱۲ء

اقبال

هغه دَ ژوند په حادثو کښې رالوئې شوې اقبال
هغه دَ ژوند دَ ليونتوب په لمبو سوې اقبال

هسې خو ځوړند ؤ په خپل ډنډر ګلاب دَ پښتو
خو ورته خپل ژوندون کئ تول لکه ورغوې اقبال

وړې يو فکر يو سودا ؤ اقبال
څومره په يو ځان کښې بلا ؤ اقبال

بلا ذهنونه ئې رڼا او ساتل
څومره روښانه او رڼا ؤ اقبال

دَ ذات په تنګ لوښي کښې نۀ ځائيدۀ
هر چا له څۀ خو دَ دنيا ؤ اقبال

خپلو سلګو ته ئې هم زده کړه پښتو
بها ئې نۀ وه بې بها ؤ اقبال

ناست دَ پښتو دَ نوم په ګل خزانه
په غریبئ کښ هم باچا ؤ اقبال

ځان ئې نزدے هم ځان ته پریښے نۀ دے
په مونږ ؤ مړ، زما او ستا ؤ اقبال

هر ذکر فکر کښ ئے غم دَ پښتو
دَ مردان نۀ، دَ پښتونخوا ؤ اقبال

دَ دے نومونو هیڅ کمے نشته دے
خو په دے ټولو کښ یکتا ؤ اقبال

زمونږ په مینه کښ شک هم کیدے شي
خو په رښتیا باندے رښتیا ؤ اقبال

مونږ هم پښتو وایو پښتو زوتوؤ
خو دَ اندیش غوندے جدا ؤ اقبال

❀❀❀

ځوک څۀ خبر شو په ما څۀ او په جانان څۀ اوشوُ
زمونږ دَ دوارو دَ شريکے پـه ارمـان څـۀ اوشـوُ

زمـا دَ اوښـکو شـبنمونه پـکښ اوسـوزيدل
خدائزده زما دَ ګل په لوند شانِ ګريوان څۀ اوشوُ

تنهـايئ سترے کړم کۀ لږ مِ ترِ په پورته يوسی
برېـوکئ څـۀ شـوے دَ جنـون پـه بيابان څـۀ اوشـوُ

پـه دے کوځـو کښ دا زبيرګی او فريادونـه ولے
يـه ليونو مسيحا څـۀ شو، پـه درمان څـۀ اوشـوُ

اوس پـکښ نـۀ اورم دَ ميـنے دردېـدلے نغمـے
زمـا دَ زړۀ پـه ژوبـل ژوبـل ګلسـتان څـۀ اوشـوُ

ډيره موده اوشوه چه ستوری دَ سپوږمئ انګنړ ته
لوبـو لـه رانغلـۀ، **سـائله** پـه آسمان څـۀ اوشـوُ

پسرلے راشی تیر شی، مونږ پکښ دیدار اونۀ کو
ماسره فکر شی چه یو بل ته ازار اونۀ کو

زما او ستا دَ لیونو زړونو شریکه درزا
کۀ مونږ قلاره نۀ کو، مونږ به ترِ قرار اونۀ کو
منګے ئے سر ته کۀ په تلو کښ ئے همزولو ته وے
ګودر به څۀ کو چه دیدن پرے دَ سرکار اونۀ کو
په پولادی غرونو کښ سرو دشتو کښ لارے کوؤ
چه دَ جانان زړګی له راشو په کښ لار اونۀ کو
مونږ هره شپه ستا دَ خالونو ذکر فکر کوؤ
مونږه یوه شپه هم دَ زړۀ په لاله زار اونۀ کو
ستا دَ نظر ستا دَ بنړو دغه بے واره حملے
مونږ به جانانه ستا دَ دے کاره روزګار اونۀ کو

سائله ژوند به څۀ وی خوند به ئے څۀ، رنګ به ئے څۀ
چه په سندره کښ هم ذکر دَ دلدار اونۀ کو

❁

اوس رانــه نــهٔ ځـی نشــه، دومــره دِ خمــار کړمــه
پــه نرګســی بیمــارو ســترګو دِ بیمــار کړمــه

لکــه ګــلاب دَ یــار دَ اوښــکو پــه شــبنم اودهٔ وم
دا ســیلئ چرتــه وه، دَ خوبــه ئــے بیــدار کړمــه
تهٔ په ځان پویه نهٔ شوے، زهٔ دِ په ځان پویه نهٔ کړم
نــادان دِ ځــومره کړمــه، ځــومره دِ هوښــیار کړمــه
تــهٔ دومــره زر زر ســترګے ولــے پټــوے غــړوے؟
دومــره زر ځنــګ درتــه دَ زړهٔ داغونــه شــمار کړمــه
زلفــــو دِ نــــهٔ یمــــه دَ زلفــــو بــــاد دِ اووهلــــم
چــه بــاد ئــے اووهلــم هــم ئــے تــار پــه تــار کړمــه
لا خــو مِ نــهٔ وه تصــویر کــړے ســتا دَ حســن قصــه
ستا په خالی خاکه هم دے خلکو سنګسار کړمه
مــا دِ پــه کومــه بانــه کــوم لــوظ بــاور اونــهٔ کــهٔ
جانانــــه هــــره ورځ دِ مــــړ پــــه انتظــــار کړمــــه

جانانــــه نــــور بــــه دِ ارمــــان دَ لــــونګین اورڅی
چــه زهٔ **ســـائل** دے دَ لونګــو خریــدار کړمــه

❁❁❁

امن او جنګ

امــــن دَ ســـترګو نظـــر، جنـــګ دَ دے نظـــر قاتـــل دے
جنـــګ دَ ســـحر قاتـــل دے، جنـــګ دَ مـــازیګر قاتـــل دے

زمـــا لکونـــه میانـــدے خوئنـــدے ئـــے بـــے ســـتره کـــړلے
جنـــګ مِ دَ ســـوات قاتـــل دے، جنـــګ دَ پیښـــور قاتـــل دے

امـــــن دَ ګـــــل دَ خنـــــدا غیـــږ ده، دَ ســـپرلی نغمـــــه ده
جنـــګ دَ نغمـــے قاتـــل دے، جنـــګ دَ هـــر هنـــر قاتـــل دے

امـــــن دَ غرونـــــو دَ تـــــازه هـــــوا دَ لـــــېپے دعـــــا
جنـــګ دَ هـــر غـــر دَ هـــرے ســـروے صـــنوبر قاتـــل دے

امـــــن منګـــــی پـــــه ســـــر دَ پیغلـــــو دَ قطـــــار مصـــــور
جنـــــګ دَ چیـــــنے او دَ چینـــــار او دَ ګـــــودر قاتـــــل دے

امـــــن دَ امـــــن دَ معنٰـــــی او دَ مفهـــــوم تصـــــویر دے
جنـــــګ دَ تصـــــویر دَ تصـــــور او دَ منظـــــر قاتـــــل دے

امـــــن دَ خـــــدائے دَ تمـــــامی مخلـــــوق دَ ژونـــــد ضـــــمانت
جنـــــګ دَ انســـــان دَ کائنـــــات او بحـــــر و بـــــر قاتـــــل دے

امن ضامن دَ هر ازاد انسان دَ علم و عمل
جنګ دَ ازاد انسان دَ هر فکر و نظر قاتل دے

امن دَ نمر په څاڅکی څاڅکی پلوشو کښې ژوندون
جنګ دَ رڼړا دَ پلوشو قاتل دَ نمر قاتل دے

امن دَ ژوند دَ تقاضے، ژوند دَ بقاء نامه ده
جنګ دَ خپل ځان او خپل انجامه بے خبر قاتل دے

امن دنیا ده دَ خوبانو دَ خوبونو دَ خیال
جنګ دَ خوبانو دَ خوبونو دَ لښکر قاتل دے

امن دَ مینے دَ رشتے دستخط دَ ژوند په کاغذ
جنګ دَ دے مینے دَ رشتے دَ هر باور قاتل دے

امن زما دَ لر و بر دَ محبت حقیقت
جنګ مِ دَ ټولو پرګنو دَ لر و بر قاتل دے

امن زما دَ لښکرونو دَ شعور فلسفه
جنګ مِ دَ امن دَ لښکر دَ سر لښکر قاتل دے

دَ امن سترګو کښې جهان دَ اطمینان او سکون
جنګ بے قراره وارخطا اوتر اوتر قاتل دے

امن عالم ته غوړیدلے دسترخوان دَ خالق
دَ جنګ ټول خوی بوی دَ تخریب دے دَ بشر قاتل دے

امــن دَ هــر زنــده ســر ســاه ده او دَ ســر ســیورے دے
جنــګ دَ هــر قســم زنــده ســر دَ ســاه او ســر قاتــل دے

امــن مرغــئ پــه نغمــو راولــی دَ خیــال پــه نغمــو
جنــګ دَ مرغــو دَ چغیــدو او شــور و شــر قاتــل دے

وار دَ جنــګ تیــر شــو ورکــوی بــه ســاه دَ امــن غیــږ کښ
جنــګ کــۀ هــر څــومره ســتمګــر او زورور قاتــل دے

امــن دَ رحــم دَ حــدونو نــه بهــر نــۀ اوځــی
جنــګ دَ رحمونــو دَ حــدونو نــه بهــر قاتــل دے

دَ امــن غشــے بــه ئــے پویــه کــړی دَ دړد پــه خــوږو
جنــګ کــۀ هــر څــو لکــه ســلطان ســکندر قاتــل دے

جنګ هر څۀ اوخوری، ځان هم اوخوری امن نۀ شی خوړے
جنــګ ځــان پــه امــن خــوری، کــۀ هــر څــومره نهــر قاتــل دے

امــن دایــم وی او دَ جنــګ عمــر دوام نــۀ لــری
قاتــل بــزدل وی هیڅــوک نــۀ وائــی چــه نــر قاتــل دے

امن دَ خدائے خوښ دے، دَ خدائے دَ مخلوق ژوند دے امن
جنــګ خــو وحشــی دے، دَ امــت دَ پیغمبــر قاتــل دے

❀❀❀

دَ ژوند سندره

تهٔ خو دَ خپل غرور او خپله ضده نهٔ اوړيدې
وا دِ وريدې چه دِ زما خبرې نهٔ اوريدې

په لمبو واؤړيدې په سرو ګلو راواؤړيدې
تا چه دَ ژوند سندره اوې نو ما واؤريدې

❀❀❀

دعا

خدايه په يو لاس کښې سپرلے، بل کښې ګلاب غواړم
داسې په يو لاس کښې قلم، بل کښې کتاب غواړم

ښائست چه چرته دے او ثومره دے په زړهٔ کښې مِ دے
خو په دے خوښه کښې اختيار دَ انتخاب غواړم

❀❀❀

سندره

ښکلې دَ زړونو زړونو لوبې کوي
پــــه زړونـــــو لــــوبې کـــوي
ليونی څۀ په ليونو ګلونو لوبې کوي

خدايه دَ مينې په دے ګل هنر کښې څومره څۀ دي
هر څۀ چه دي هغه دَ هر څۀ نه خوارۀ خوارۀ دي
دَ الفتونـــو دَ خوبونـــو تصـــويرونه تراشـــل
پـه کـاڼو بوټـو دَ ازغـو پـه څوکـو تلـۀ راتلـۀ دي

څوک چه دَ دے غمونو لوبې کوي
پــــه زړونـــــو لــــوبې کـــوي
ليونی څۀ په ليونو ګلونو لوبې کوي

خپلې جـونګړے ورانـوي ترينـه مـانړۍ جـوړوي
دَ ښائســـتونو دَ ګلونـــو دَ خوبونـــو مـــانړۍ
مينې په خيال خيال کښې جهـان دَ زندګۍ جوړوي
دَ لازوالـــه محبـــت، دَ بـــے پـــروا زنـــدګۍ

څۀ دَ عالي خيالونو لوبے کوي
په زړونو لوبے کوي
ليونی څۀ په ليونو ګلونو لوبے کوي

سحر ئے هر سحر دَ ګل او دَ شبنم قصه وي
مازيګرې ئے دَ ديدن دَ سپرلی خوبونه
دَ سوؤ لوؤ روايا تو پاسدارې پرے کوي
چه ځي نو وړې ګلونه بيرته ترے راوړي اورونه

دَ خيال په څو رنګونو لوبے کوي
په زړونو لوبے کوي
ليونی څۀ په ليونو ګلونو لوبے کوي

سائله دلته دَ لمحو په تار ترلے غونچے
دَ څومره ډيرو دنيا ګانو تصويرونه لري
په سترګو سترګو کښ قطره قطره سلام دَ مينے
لمبے لري او په لمبو کښ بهارونه لري

څوک چه په دے تالونو لوبے کوي
په زړونو لوبے کوي
ليونی څۀ په ليونو ګلونو لوبے کوي

يو منظر – يو نظاره

ستا يوه ادا وه چه بلا موده پرے تيره شوه
اوس مِ هم په زړۀ باندے پرته ده راته خاندی

ستا دَ خورو زلفو په شا ورک ليونے رونړ جبين
څۀ دَ ځوارلسمے سپوږمۍ شپه ده راته خاندی

❀❀❀

دَ تـــولے شـــپے دَ تنهـــايئے ښـــامار خـــوړلے يمـــه
نـــۀ يـــم خبـــر ســـحر تـــه ځنـــګ رارســـيدلے يمـــه

زۀ ليـــونے لکـــه دَ خپـــل ژړګـــی دَ داغ دَ رنـــړا
ســـحر ســـحر ســـتا پـــه خـــالونو څڅيـــدلے يمـــه
کـۀ سـيلاب نـۀ جوړيـدۀ دا اوښـکے بـه چرتـه تللے
زۀ دَ پيـــــړو نـــــه پـــــه دے لارۀ ژړيـــــدلے يمـــــه
حســـــن پخپلـــــه وی مرکـــــز دَ زلزلـــــو حـــــادثو
دلتـــــه کښ زۀ دَ حـــــادثو ســـــره راغلـــــے يمـــــه
دلتـــه بـــه تـــل وی زنـــدګی لکـــه آواز دَ بنګـــړو
زۀ دَ ښائســـت پـــه ليچـــو داســـے شـــړنګيدلے يمـــه
اوشـــوے مـــودے ځـــان لټـــوؤمـــه ځـــان مِ اونـــۀ مونـــدو
خـدائے خبـر کومـو سترګو کـوم خـوا تښـتولے يمـه

دا چه دے خور په پښتونخوا ښائست په شان دَ بهار
ســـائله دا زۀ ميـــنے هـــر خـــواتـــه شـــندلے يمـــه

سندره

خاورے او ایرے ئے دَ هر ګل په مخ لویدلے دی
دا دَ چا وطن دے، خدایه دا دَ چا وطن؟
ګل ګل سحرونه ئے په وینو لمبیدلی دی
دا دَ چا وطن دے، خدایه دا دَ چا وطن؟

هر ګل ئے په مات ډنډر بے تابه راپریوتے دے
خوږ دے خندیدے نهٔ شی
ګرد ئے دَ بارودو په تندی باندے الوتے دے
هیچا ته کتے نهٔ شی

خپل سپرلی پرے هم په اوښکو وینو ژړیدلی دی
دا دَ چا وطن دے، خدایه دا دَ چا وطن؟

هر خوا ئے دَ هر یو ګلاب پانړه پانړه غوټه ده
هیڅوک ورته نهٔ ګوری
خوا کښې ئے دَ هر یو ازغی هره څوکه پڅه ده
هیڅوک ورته نهٔ ګوری

نۀ پـرے چـا نظـر کـړے نـۀ چـا ورتـه کتلـی دی
دا دَ چــا وطــن دے، خدایــه دا دَ چــا وطــن؟

دلتــه بـه یـو قـام ؤ، اوسـیدو دَ پښـتنو پـه نـوم
ځــۀ شــو هغــه چرتــه لاړ
دلتــه یــو اولــس ؤ دَ جمــال دَ لیونــو پــه نــوم
ځــۀ شــو هغــه چرتــه لاړ

هغــه لیــونی ســپیلنی خلــک چرتــه تلــی دی
دا دَ چــا وطــن دے، خدایــه دا دَ چــا وطــن؟

هغـه لیونـو چـه یـو تهـذیب او یـو تـاریخ لـرۀ
هغــه پښــتون چرتــه لاړ
ژوند کۀ ئے هر څو لکه دَ زهرو په شان تـریخ لـرۀ
هغــه ژونــدون چرتــه لاړ

داسے نـو دَ خپـل کلـی محلـت نـه چرتـه تلـی دی
دا دَ چــا وطــن دے، خدایــه دا دَ چــا وطــن؟

❀❀❀

لفظونـه شـته، خـو دَ لفظونـو معـنٰے ورکـے دی
ساقی هم شته، میخانه هم شته پیمانے ورکے دی

شونډے زمونږه هسے تراړے تراړے نۀ دی تلی
زمـونږ دَ شـونډو نـه دَ میـنـے تـرانے ورکـے دی
یو په دنیا کښں خو دنیا خو ورکه کړے ده مونږ
زمـونږ دَ سـترګو نـه دَ سـترګو آئیـنے ورکـے دی
خالی تـار پـاتے یم پـه ګوتـو کښں دَ میـنے دَ خیـال
خدایـه دَ اوښـکو دَ تسـبو نـه مِ دانـے ورکـے دی
سـهر جـادو اوس نـۀ پـه ځـان شـم نـۀ پـه بـل کـولے
مانـه دَ ژونـد دَ تصـویرونو افسـانے ورکـے دی
زما نه ستا په شونډو ستا پـه جبین ستا پـه زنـه
سـتا دَ سـکنړو سـکنړو خـالونو خـزانے ورکـے دی

دا چه په لاره ځی او ځائے په ځائے کینی او پـاځی
سـتا دَ **سـائل** نـه سـتا دَ پلونـو زمـانے ورکـے دی

۞۞۞

دَ دشتے ګل وؤم وچيدم به، شبنم نۀ وؤ باران هم رانغے
غرقه زړۀ ډوبے خاموشی وه، چرته غږ دَ جانان هم رانغے

دَ تاخانو په لاندے باندے ديوالونو کښې، ژوندون کوؤم يوازے يمه
کلونه تير شو زمکه نۀ وينم، نظر ته آسمان هم رانغے

په زړۀ مِ يو تصوير جوړيږی، خو چه جوړ شی نو په خپله وران شی
چه دا دَ کوم ظالم جانان تصوير دے، جوړ نۀ شو وران هم رانغے

دَ هغے بُت خاموشو شونډو له مِ، تل تل دَ زړۀ ګرمے وينے ورکړے
خو په هغے بُت کښې دَ نيم تبسم، توان او ايمان هم رانغے

ستا نه چه بيل شوم نو يوازے شوم، خو داسے خو يوازے نۀ شوم
ستا ياد کۀ نۀ راتۀ نو نۀ به راتۀ، خواله ارمان هم رانغے

په نړيدلی زړۀ په اوښکو اوښکو سترګو کښې ملاله ژړيدلے ارزو
تندر راپرے نۀ وت **سائله** زلزله نۀ شوله، ځول او طوفان هم رانغے

لکـــه یوســف دَ کړمـــار دِ کــــړم
دَ کړمــــــاره راګـــــزار دِ کــــــړم

زهٔ خو ښکاری وؤمه پـه ښکار پسے تلم
خبـر دَ ځانــه نــهٔ شــوم ښــکار دِ کــړم

تا خپلے سرے سرے سترګے څهٔ پیژندے
پـــه زړهٔ دننـــه لالـــه زار دِ کــــړم

اور مِ اخســتے دے خــو رپ نــهٔ وهــم
مجســـــمه دَ انتظـــــار دِ کــــــړم

دَ مشـــرق ښـــکلے پښـــتنے مئیـــنے
پویـــه دَ میـــنے پـــه مایـــار دِ کـــړم

موســـم دِ واړوؤ دَ دشـــت پـــه بلـــه
یـــه دَ جانـــان خیالـــه بهـــار دِ کـــړم

هـــر خیـــال دِ څـــو زره تصـــویره لیـــدل
تصـــویر تصـــویر دِ کـــړم بـــازار دِ کـــړم

نور به دِ یو غم هم آزار نۀ کړمه
څۀ بې آزاره پامتدار دِ کړم

په مخه تلې په شاه دِ نۀ راکتل
دا دِ ګل راکۀ، کۀ سنګسار دِ کړم

ستا دَ سرو شونډو نه ئې غلا کړې ده
دَ سرو ګلونو پرستار دِ کړم

په پلوشو مِ هر سحر لمبوې
نمره دَ چا دَ کور چنار دِ کړم

درد مِ دَ هرې فن پارې نه څاڅی
شول **سائل** وۀمه فنکار دِ کړم

❀ ❀ ❀

بې عنوانه

ما خو په يو لاس کښې سپرلے بل کښې ګلاب غوښتے وُ
ژوند مې جانان جانان دَ شونډو په کتاب غوښتے وُ

دَ پښتونخوا ښائست چه څومره وُ په زړهٔ کښې مې وُ
خو ما اختيار پکښې دَ زړهٔ دَ انتخاب غوښتے وُ

څو غلچکو پښتون ارمان دَ مخ مروته زار کړو
ما خو پښتو غوښته پښتو له مې نصاب غوښتے وُ

❀❀❀

شـــپه چـــه مِ ســـتا دَ انتظـــار پـــه بيابـــان اوكـــړۀ
دلتـــــه مِ ســــر ســــنړه دَ ميـــنے دَ ارمــــان اوكـــړۀ

ســـحر دَ خوبـــه ډكـــے ډكـــے ســـترګے پاســـيدمه
ســترګو مِ ســتا ثنــاء دَ اوښــكو پــه بــاران اوكــړۀ
تيــرے بـه تـورے وى خـو مـا بـه آخر ځنـګ پـتهوى
دَ بــريخ دَ پــړق پــه شــان رنــړا مــاه تــان اوكــړۀ
سپوږمئ په غيبره كښ نن لوبو لـه دَ ستورو يـوړم
مــا مِ دَ كــور دَ انګنــړ مينــه پــه آســمان اوكــړۀ
چــه چرتــه چرتــه رقابــت وۀ هلتــه اور اولګيــد
مــا چــه خبــره دَ خپــل ګــل غونــد ے جانــان اوكــړۀ
په موده پس ئے شونډے پرانستے خندانے شونډے
زمــا پـــه زړۀ ئــے كرونـــده دَ ګلســـتان اوكـــړۀ

خيـال دَ جـونګړے وى پـخپلـه تـاج محـل سـائله
كـــۀ تـــذكره چـــا دَ مـــيكن او دَ مكـــان اوكـــړۀ

ماضي او مستقبل، وطن او قام ځلور غمونه
دے ټولو ته مِ تل لوګے لوګے کړل نور غمونه

کۀ حسن چرته وی چه پرے دَ زلفو سورے اوکی
دَ زړۀ په دشت مِ ځی دَ پښتنو سرتور غمونه

راځئے چه پکښې تاب، چه پکښې توان دَ ژوند پیدا کړو
بے تابه دی زمونږ دَ تالا شوی کور غمونه

سپرلے د دَ سرو شونډو دَ خندا په شانِ راشی
پشان دِ دَ ګلونو مونږ له کړی سمسور غمونه

هم دا ورځ به زمونږ دَ رښتونے آزارئے وی
دَ خپل غمه چه بیل کړو دَ پردو دَ زور غمونه

اے خدایه چه دَ دے نه څو کړی ښنګه ستر ګے پټے
دَ خپل پلار، خپلے مور، دَ خپلے خور او رور غمونه

جانانه زۀ او تۀ ئے ښنګ دَ یو بله جدا کړو
حالاتو په مونږ ښنګه کړه خپل اور او سکور غمونه

په سترګو کښې مِ راؤړۀ تصویرونه دَ خوبونو
جانانه ماله را زما دَ سترګو تور غمونه

لوګے کۀ پکښې ځان ته دَ سائل دَ ژوند ګلونه
سائل ته بلوه دَ خپل ښائست دَ اور غمونه

❀ ❀ ❀

دَ بخت روان یاد

ملګـــرے وؤ زمـــا بخـــت روان لکـــه جانـــان
پـــه زړۀ مِ راتـــه پـــاتے شـــو ارمـــان لکـــه جانـــان

زۀ پریښودم په نیمه لار کښې ځومره خومره خلقو
خو دے خو نۀ وؤ ناست چه شو روان لکه جانان
جـــذبے ئـــے لیـــونئے وے دَ خبـــرو لیـــونے وؤ
محفـــل بـــه ئـــے ســـاتلے وؤ ودان لکـــه جانـــان
معصـــوم وؤ بـــلا وګـــے وؤ دَ میـــنے دَ خبـــرو
هوښیار وؤ خو لیدے به شو نادان لکه جانان
مئـــین وؤ دَ ســـپرلو او دَ ګلونـــو دَ ســـندرو
هر وخت او په هر حال کښې وؤ خندان لکه جانان
په مرګ مِ هم دَ زړۀ نه تلے نۀ دے نۀ به لاړ شی
ګنـــړلے وؤ مـــا هـــر کلـــه خپـــل ځـــان لکـــه جانـــان

څـــۀ لـــګ مِ راتـــول کـــړی وؤ دَ زړۀ بـــاغی دردونـــه
ســـائل ئـــے کـــۀ بـــے وختـــه پریشـــان لکـــه جانـــان

❀ ❀ ❀

دَ سائل نور چاپ کتابونه

1. دَ ویر په چم کښې وار دَ نغمو دے — شاعري
2. دَ لمبو په سیوری — شاعري
3. دَ ښائستونو دَ سپرلي بادونه — شاعري
4. دَ وینو رنګ په لمبو څنګه ښکاری؟ — شاعري
5. تاله تصویر په ګلاب جوړ کم کۀ نۀ؟ — شاعري
6. دړد چه دَ څړیکو څانګے وسپړلے — شاعري
7. دَ چینارونو نه لمبے اووتے — شاعري
8. حالات چه اور وروی — شاعري
9. تا به په خپل تصویر کښې څوک ځایوی — شاعري
10. زۀ دَ خزان دَ پاڼړے پاڼړے سره اورژیدم — شاعري
11. ستا خبرے دَ سندرو سرنامے دی — شاعري
12. اخری سندره — افسانے
13. دَ باچا خان د افکارو معنوی تصویرونه — نثر
14. غرمے لمبے لمبے — شاعري
15. یه زړۀ ګورئے دلته به ګل نۀ سپړے — شاعري

ناچاپ کتابونه

1. تپه کۀ ستائینه — نثر
2. هر تصویر زما تصویر — نثر
3. دَ ثقافت تاریخی بنیادونه — نثر
4. په فی المیزان کښې دَ هیواد معنوی اړخونه — نثر

Download from: aghalibrary.com

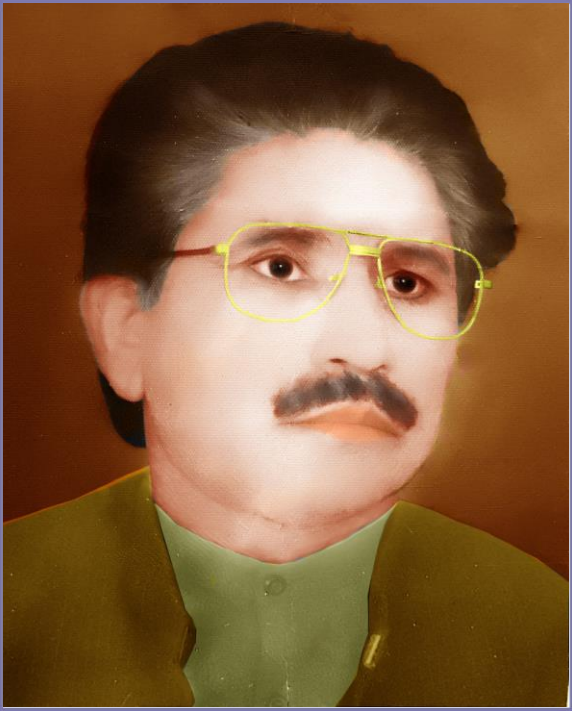

یوه ډیوه یوه شغله وه دَ طوفانه پاتې
بله مِ یوړۀ اشاره وه دَ جانانه پاتې
تۀ وخت په بله یوړې زۀ حالاتو لا په بله
دا څۀ قیامت شو زۀ شوم ستا نه تۀ زما نه پاتې
ناست یم ګندم پرې ستا زَړۀ ریښې ریښې لوپټه
یو څو تارونه مِ راټول کړۀ دَ ګریوانه پاتې
جانانه دا سې شوه دَ مینې دَ پښتو قات سالې
زۀ شوم دَ لیک نه پاتې ته شوې دَ عنوانه پاتې
دا په لمبو چه مو هم تنده دَ سپرلی ماتیږی
دا دی رنګونه دَ ګلونو دَ خندا نه پاتې
ستا دَ نظر دَ لاس ګلونه پرې سیراب ساتمه
زۀ یوه اوښکه ستا دَ سترګو دَ بارانه پاتې
چه دَ سائل سندرې وی سپرلی به څنګه نه وی
هر څو کۀ یو رنګ دلته نه دې دَ خزانه پاتې